

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENE-
RALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMANIA

Recunoscută persoană morală prin legea din 1 Maiu 1923

SEDIUL „UNIUNEI”:

PIAȚA C. A. ROSETTI, 7/BUCUREȘTI I.

TELEFON 313/47

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN LEGEA DIN 1 MAIU 1923
SUB INALTA PROTECȚIE A M. S. REGELUI

Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI, 7 — BUCUREȘTI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalți Președinți de Onoare

M. S. REGELE GEORGE AL CRECIEI ȘI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Președinți de Onoare :

MIHAIL SUTZU și GH. NEDICI

Președinte :

ANTONIU MOCSONYI

Vice-Președinți :

NICOLAE RACOTTA și VASILE V. ȘTEFAN

Secretar General :

N. COJESCU

Membrii-Consilieri :

C. G. ALEXIANU, Dr. C. ANDRONESCU, I. ANGELESCU, Principele GEORGE V. BIBESCU, Prof. Dr. E. BOTEZAT, DINU I. C. BRĂȚIANU, AL. G. BUZDUGAN. Principele JEAN CALIMACHI, GRIGORE P. CARP, Dr. E. COSTINESCU, General E. GĂRLEȘTEANU, Prof. ERNEST JUVARA, Prof. DIONISIE LINȚIA (pentru Banat), Colonel A. MICU, General G. G. MANU, N. MANTU, Prof. Dr. N. MEȚIANU, ISTRATE N. MICESCU, Dr. VALER NEGRILĂ (pentru Ardeal), DIMITRIE I. NICULESCU, L. OANEA, M. SC. PHERECHYDE, Dr. I. PHILIPOVICZ, GEORGE A. PLAGIANO, IONEL POP, NICOLAE SĂULESCU, GEORGE SCHINA, Maior R. SCHNEIDER-SNYDER, Dr. L. SCUPIEVSCHI, Dr. O. STOICHIȚĂ, Prof. Dr. G. UDRISCHI.

Censori :

S. BODNĂRESCU, N. KALERGI, M. FLECHTENMACHER, GH. GEORGESCU, A. STĂNESCU

Scopurile U. G. V. R. cuprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate Societățile de Vânătoare se pot grupa în jurul ei.

CONTRIBUȚII:

Membrii plătesc o cotizație anuală de Lei 300, în care este cuprins și abonamentul obligator la „REVISTA VÂNĂTORILOR“

Societățile : plătesc o taxă fixă de afiliere de lei 10 de fiecare membru până la 100, iar dela 100 înainte numai Lei 5. Ele plătesc un abonament obligatoriu la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ de 400 Lei anual și o cotizație anuală de 20 de Lei de fiecare membru.

Abonamentul la „REVISTA VÂNĂTORILOR“ este obligatoriu pentru toți membrii „UNIUNEI“

Statutele U. G. V. R. se trimit la cerere contra 20 Lei în mărci poștale

Correspondența fără mărci pentru răspuns și cererile pentru interveniri la autorități, neîntovărite de timbrele legale, rămân fără răspuns.

Orele de primire la Uniune : In toate zilele de lucru dela 3—7

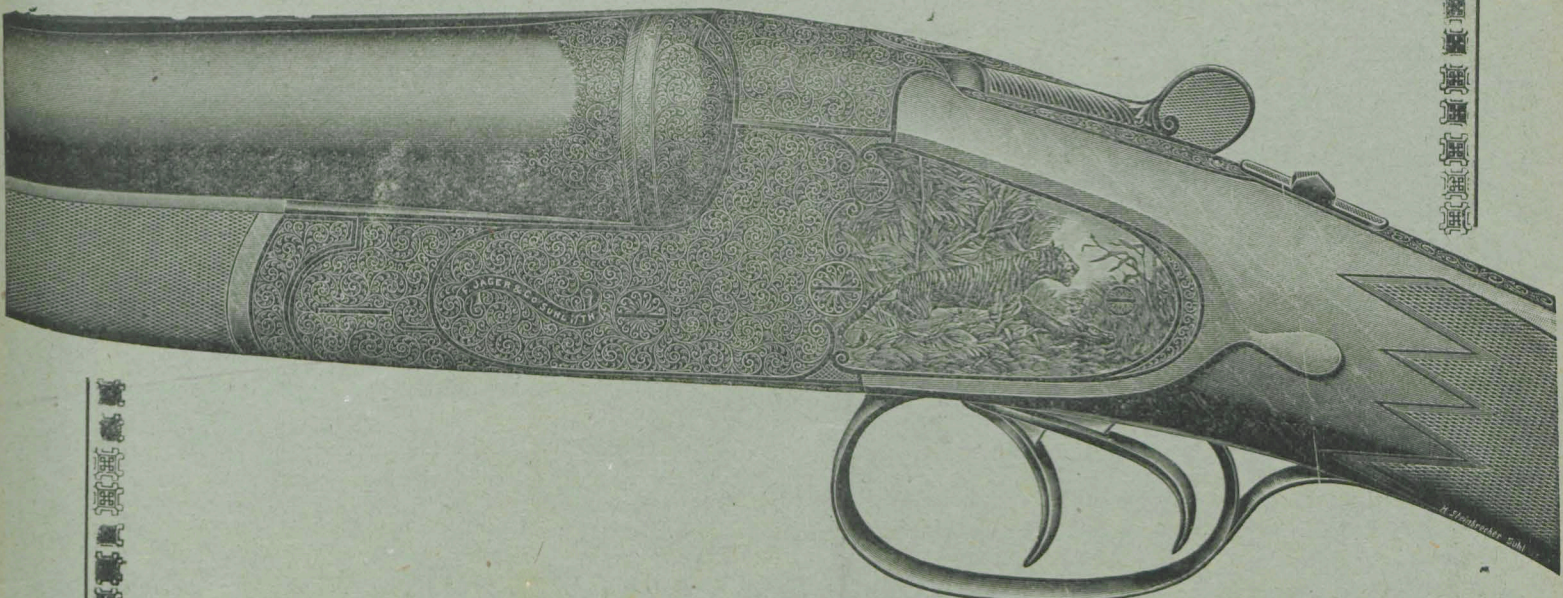
Sediul: PIAȚA C. A. ROSETTI No. 7 — BUCUREȘTI I.

— TELEFON 313/47 —

A R M E L E

F. JAEGER & Co.

Sunt neîntrecute ca tir și soliditate, putând rivaliza în privința aceasta cu cele mai scumpe arme engleze

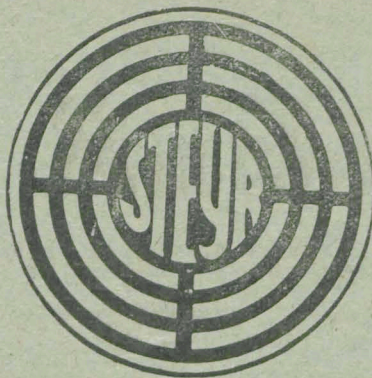
Toate armele fabricate de această casă pentru membrii „UNIUNEI“ sunt cea mai elocventă reclamă, obținând fără excepție predicătele „exceptional“ și „superior“ la standurile oficiale de încercare din străinătate.

SPECIALITĂȚI:

Zăvoarele „Simson-Jaeger“ și „Vertical-Blok“ care rezistă celor mai formidabile presiuni (-) Armarea separată de glonț, patent Jaeger, pentru drillin-guri (-) Ejectorul infailibil sistem Jaeger (-) Viza patent Jaeger, etc.

Ultimul catalog ilustrat și cu prețuri se trimite membrilor „UNIUNEI“ franco la cerere, adresată la sediul nostru.

3 ARME

3 ARME

care nu trebuie să lipsească

din echipamentul dv. sunt:

Carabina Mannlicher-Schönauer

în calibrele 6,5—8,2—9 și 9,5 mm., precum și calibrele de mare viteză nou introduse:
7 × 62, 7 × 64 și 8 × 60 mm.

ARMA DE VÂNĂTOARE HAMMERLESS

cu țevi de schimb cal. 12 și 16

PISTOLUL AUTOMAT „STYR” CU ȚEAVĂ BASCULANTĂ

cal. 6,35 și 7,65 mm.

SUNT ARME DE CEA MAI MARE PRECIZIE

ATÂT CA TIR, CÂT ȘI EXECUȚIE

STYR-WERKE A. G.

Wien I., Teinfaltstrasse 7.

Reprezentată prin „Uniunea Generală a Vânătorilor din România”,—Catalog ilustrat contra marca poștală necesară

Carabinele de vânatoare cu repetiție sistem „Mannlicher-Schönauer”, aparțin categoriei de arme de vânatoare cu închizător cilindric și mișcare rotatoare pentru deschidere, închidere și armare; zăvorirea se efectuează prin dispozitive așezate simetric în dosul capului mobil.

Magazinul este așezat în mod practic cu totul în pat; iar partea lui inferioară este închisă hermetic, făcând imposibilă intrarea prafului. El ocupă puțin loc și pe lângă o greutate redusă îi dă armei și un aspect elegant.

Mecanismul de ridicare rotativ, cu cartușele așezate concentric, în contrast cu sistemul la care cartușele sunt așezate pe 2 rânduri, în zigzag, exclude orice strângere al cartușilor. Introducerea cartușelor în magazin se face cu ajutorul unui încărcător lamă.

Inchizătorul este foarte manabil atât la deschidere cât și la închidere. Când el este închis, obturatorul se poate asigura în mod perfect. Demontarea și remontarea mecanismului de ridicare și al închizătorului se poate efectua ușor, fără nici o uneltă.

Carabina cu repetiție „Mannlicher-Schönauer”, se fabrică în calibrele 6,7—8,2—9—9,5—7×62—7×64 și 8×60 mm.

Toate calibrele se disting prin calități balistice remarcabile.

Nouile arme hammerless „Steyr” în calibrele 12 și 16, posedă avantaje extraordinare, față de toate armele hammerless existente.

1. Toate piesele sunt fabricate din oțelurile speciale, renumite styriene, produse în uzine proprii și toate armele sunt încercate pentru uzul pulberii fără fum.

2. Bascula nu are nici o deschizătură, etc., deci nu poate intra nici praf nici murdărie în interiorul ei.

3. Mecanismul este construit cât de simplu posibil, constând numai din patru părți: din piesa de armare, percutor, arc și trăgacele exterioare.

4. Siguranța nu fixează numai trăgacele, ci și percutoarele, împiedecându-le să scape din cauza unei izbiri, sau căderi. Prin urmare, este exclusă o descărcare accidentală.

5. Armele se pot livra și cu 2 rânduri de țevi. Un rând cal. 12 și altul cal. 16, așa că vânătorul își poate transforma în câteva secunde, fără unelte arma cal. 12 într'una cal. 16.

6. Trăgacele se pot regla ușor prin câte un șurub mic așezat lângă fiecare trăgaci, regulându-le după placul vânătorului să scape ușor, sau mai greu.

7. Ejectorul automat se poate pune afară din funcție, cu ajutorul unei mici chei.

PISTOLUL „STYR”

este singurul pistol cu țeavă basculantă. Avantajele lui sunt:

1. Siguranță absolută. Prin bascularea țevii ne putem ușor convinge dacă pistolul este încărcat sau nu. Pistolul se poate descărca fără greutate și fără pericolul să fi rămas vre-un cartuș în țeavă. Siguranța nu fixează trăgaciul, ca la cele mai multe sisteme de pistoale, ci cocoșul armei.

2. Maniabilitatea. Prin bascularea țevii putem vedea imediat interiorul mecanismului. Se poate introduce ori când numai câte un cartuș în cameră, ce permite folosirea armei în mai multe direcții, și anume:

a) ca pistol cu un singur foc, în cazul pierderii încărcătorului;

b) spre a trage numai un singur foc, punând încărcătorul la prima gradație;

c) în sfârșit, ca armă cu repetiție, ca ori-ce pistol automat.

3. Curățirea ușoară. Fără a demonta pistolul, se pot ușor vedea mecanismul de dat foc cum și toate celelalte părți, a căror curățire este necesară după tragere.

4. Toate piesele sunt intersanjabile. Ele se pot schimba fără cea mai mică greutate.

Pistolul „Steyr”, mai are multe avantajii, din care amintim: Forma elegantă—Greutatea mică—Precizia tirului — Rezistența incomparabilă — execuția fină.

2

NU CUMPARAȚI NICI O ARMA ÎNAINTE DE A VIZITA EXPOZIȚIA UNIUNEI

ATLAS-PETROL

SOCIÉTÉ EN NOM COLECTIF POUR LE COMMERCE ET L'INDUSTRIE DU PETROLE

EXPORTE EN TANCS ET EN CITERNES:

B E N Z I N E

D'AVIATION, LEGERE, MOYENNE
ET LOURDE, WHITE-SPIRIT.

GAZ-OIL, PETROLE LAMPANT

HUILES MINERALES DISTILLEES ET
RAFFINEES, DE TOUTE VISCOSITE

RUE REGALA, 21. TEL.: 26/53 et 14/90 BUCAREST ADR. TELEGR.: «ATLASPETROLE»

AGENCES: PLOESTI ☒ CONSTANTZA ☒ GIURGIU

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

Fabrica română de cartușe de vânătoare-București

Aducem la cunoștința vânătorilor din întreaga țară, că mulțumită mașinilor noastre de înaltă precizie și personalului tehnic recrutat în străinătate dintre cei mai renumiți specialiști, am izbutit să fabricăm cartușe de vânătoare care dau rezultate uimitoare din toate punctele de vedere.

Orice vânător dornic a ucide vânatul în care trage și nu a-l răni, orice vânător care vrea să-și stabilească reputația de bun trăgător să nu mai tragă decât cartușele **marca 2 stele și 3 stele**, încărcate după ultimele cerințe ale balisticii moderne cu pulbere fără fum și materialul cel mai bun existent.

Aceste cartușe se pot găsi de acum la sediul Fabricii, București Șoseaua Ștefan cel Mare No 45. În provincie se vor găsi de vă zăre în două trei săptămâni, în toate capitalele de județ.

AVIZ IMPORTANT. Atragem atenția vânătorilor asupra unui fapt, căruia până acum mulți, foarte mulți nu i-au dat nici o atenție.

Este anume de importanță decisivă pentru tirul unui vânător, ca acesta să tragă la toate vânătorile și întotdeauna cu cartușe încărcate în așa fel, ca toate mărimile de alice, fie de prepelițe, sau de becaține, fie de sitari, sau de potârnică, fie de rațe, sau de epuri, fie de vulpi, sau de lupi, *să zboare la fintă cu aceeași viteză nevariabilă.* Numai atunci va putea dobândi vânătorul acea siguranță, care-l face ca în mai puțin de o clipă să decidă în mod reflex dar cu atât mai precis — asupra măsurii cu care trebuie să ochiască înainte, dedesubtul sau deasupra vânatului aflat în mișcare.

Ori, această viteză egală a alicelor de toate mărimile menită a face posibil vânătorului un tir regulat, nu se poate obține decât variind la fiecare mărime de alice dozajul pulberii și schimbând în același timp și cuantumul de alice. Dar măsura exactă a acestor va-

riațiuni atât de necesare nu s'a putut stabili decât prin încercări îndelungate și laborioase pe Stand-uri, prevăzute cu utilaj modern electric și de înaltă precizie.

Aplicarea acestui principiu fundamental al dozajelor variate, pentru obținerea de viteze egale la orice mărime de alice fără a se schimba smuciturile (recul-ul) cari rămân invariabile, nu se poate face decât cunoscând cheia acestor măsuri variate și încărcând cartușul cu mașini moderne cum le posedă Fabrica noastră.

Trageți câtva timp cu cartușele fabricate de noi și veți constata o ameliorare a tirului d-v., veți vedea dispărând acele șovăiri în momentul apăsării pe trăgaci, șovăiri cari provoacă întotdeauna scăparea sau ranirea vânatului în care trageți.

A trage cu cartușe proaste însemnează: 1. A vă distruge reputația de bun trăgător și deci de vânător; 2. a transforma plăcerea vânătoarei în permanență enervare și supărare; 3. a răni un mare număr de vânat care moare în chinuri, pierdut pentru d-v.

Evitați aceste neajunsuri, trăgând numai cartușele:

FABRICII ROMÂNE DE CARTUȘE DE VÂNĂTOARE

Marca Fabricii

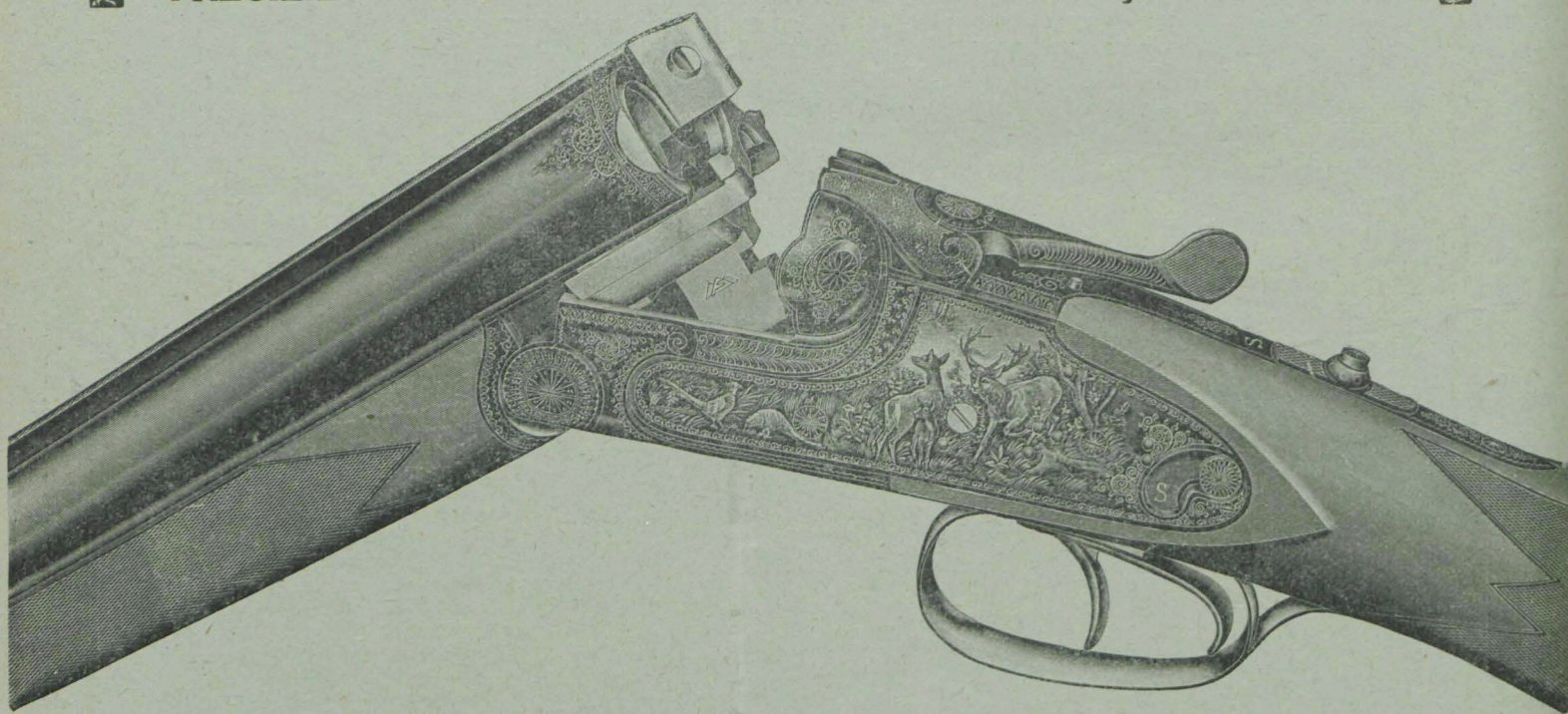
Waffenfabriken
Simson & Co. Suhl i. Th.

ARME DE VÂNĂTOARE ȘI DE SPORT

==== IN EXECUȚIE SUPERIOARĂ ====

PRECIZIE MAXIMĂ

EXECUȚIE ARTISTICĂ

Arme de alice cu două țevi

:::: pentru vânătoare și sport ::::

ARME CU 3 ȚEVI (Drillinguri), CARABINE CU REPETIȚIE, ARME DE GLONȚ cu 2 țevi, ARME MIXTE cu 2 țevi, ARME CU 3 ȚEVI, din care 2 pentru glonț.

ARME SPECIALE pentru VÂNATUL CEL MAI PUTERNIC, ARME pentru GLOANȚE DE MARE VITEZĂ, CAL.: 7×65, 8×60 Magnum, 8×65, 8×75, 9,3×62 Magnum, 9,3×74 cu cel mai mare randament a tirului.

Simson

„Cerb mugind“ Muzeul de vânătoare din Parcul Carol București.

PLĂCEREA D'A FI SECRETAR GENERAL AL UNIUNEI GENERALE A VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

de Nea NAE

ORA 7 SEARA.

Gândurile mele încep să părăsească afacerile personale din timpul zilei și chiar pe acelea de-a doua zi. Ceva — ca un magnet — parcă m'atrage spre „Terasa Oteteleşanu“, unde de obicei se adună, în fiecare seară, vânători din capitală și unii chiar din provincie.

Ora 7 și jumătate, iată-mă la masa colegilor mei de vânătoare. Abia apuc să'mi comand obișnuitul pahar cu bere și un commesean s'a și înființat lângă mine. M'apucă ușor de nasturele hainei, invitându-mă politicos la o masă izolată, căci avea să'mi vorbească „ceva important“ — Cum ne aflam între patru ochi:

— Ia ascultă „Nene Nae“, D-ta știi că numai grație nouă ai ajuns mare secretar al „Uniunii“? Ce dracu! un pas mai ai și ajungi cel dintai ministru! și fiind-că tai și spânzuri, n'ai putea, de exemplu, să mai îndrepti lucrurile

la Revista Vânătorilor? — Așa de exemplu, ce rost au în revistă basmele, fie ele chiar vânătoarești? Intr'o revistă de vânătoare, eu cred c'ar fi la locul lor, numai articole tehnice, relativ la vânătoare. Nu mai așa revista ar deveni o foaie instructivă în mâna vânătorilor.

Și în clipa când prietenul începu să'si desvolte vederile sale tehnice asupra subiectului propus, iată că un alt prieten, tot așa de curtenitor, m'agață de un alt nasture al hainei, și mă trase după el la altă masă. Am înțeles îndată că și el avea să'mi comunice ceva „important“. Incepu fără altă introducere.

— Ia ascultă „Moșulică“, noi te-am votat, tot noi te alungăm din secretariat la viitoarea adunare generală a Uniunii! Ce crezi c'o să te lăsăm multă vreme să ne intoxichezi la revistă cu articole tehnice! Adică crezi că nu m'am săturat eu aproape 20 de ani de lecțiile tehnice ale profesorilor? Auzi dumneata! După ce aștept o lună pînă să'mi vie revista, — și mă bucur crezând că voi ceti o snoavă vânătoarească să mai uit amărăciu-

nile vieții de toate zilele, mă pomenesc cu revista plină cu articole tehnico-chilometrice, unde câte un maestru improvizat caută să mă învețe cum să iau pușca din cui când plec la vânatoare, cum s'o pun la ochiu când trag, dacă e bine să închid un ochiu și care! sau de-i bine să'i ții deschiși p'amândoi, ori să'i închid p'amândoi! Alți profesori și dresori avizați, cată să mă învețe cum să-mi dresz câinii.

Unii sunt de părere că trebuie dresat cu blândețe, iar alții, cu asprime. D'apoi baliștii noștri!.. unii zic că trebuie să trag cu cartușe reduse, alții cu supra încărcate; unii sunt de părere că pușca să fie lungă, alții: scurtă, sau ce poziție să iau, când trag, și multe teorii și parascovenii d'astea, par'că eu am timp în clipa când trag, să le aplic pe toate! Nene Nae, să știi dela mine că talentul dotat de natură, face să se nemerească cât mai des vânatul în dreptul alicelor sau a glonțului, puștile fiind toate bune, bată-le pirdalnicul, însă mai trebuie o mână sigură și dibace, ochi vioi și..... sînge rece. Uiți pe „Moș Tașcu“, pe bătrânul econom al soc. „Diana“? - azi, om de aproape 80 ani, în tinerețea lui se servea de o pușcă cu capse, în valoare de 40 lei! Ei bine, el n'avea nevoie de sfaturile revistei noastre; după fie care foc tras, își încărca pușca pe teren, având drept măsură pentru pulbere și alice, — podul palmei, și slava Domnului, împușca suta de prepelițe pe zi. — Cum vezi dar, mai las'o dracului de școală, că suntem sătui, ia mai înveselește-ne cu povestiri vânătorești.

Prietenul poate ar mai fi continuat cu părerile sale, dacă un al treilea amic comun, nu l-ar fi rugat să'i îngăduie a'mi comunica *ceva important*.

Folosindu-se de ultimul nasture al hainei mele, mă trase după el la o masă din extremitatea localului. „Cu asta nu scap ușor“, gândii, și fui silit s'ascult următoarele observații:

— D-le Sicritar Jeneral, m'ai perdut. Am început să pierd încrederea în dumneata, fiindcă de 3 luni de când te-am votat secretar, nu văd nici o îndreptare la revistă. Dar bine nenisorule, nu se poate găsi în toată țara ciți-va scriitori români, care să colaboreze la revistă? In cele 16 pagini, n'am să citesc și eu întâmplări de vânatoare spuse în graiul nostru românesc. Ce Dumnezeu nu ești Român?

Și când mă gândeam ce să răspund, iată că veni un al patrulea camarad să mă scape din capcana acestuia. Nasturele vestei mele intrând iarăși în funcție de călăuză, mă pomenii la un colț al terasei. Acolo avea a'mi comunica „*Ceva important*“. Mă luă de scurt:

— „Neică Nae“ — Ți-ai făcut bagajele? să știi că la adunarea generală viitoare, te curățăm la sigur. Tot de geaba ți perzi timpul cu secretariatul dumitale general!

— „Dar ce ți greșii nenicuțule de ești așa supărat pe mine? îndrăznii să întreb.

— Apoi cum să nu fiu, căci eu deși Român, deși patriot din creștet pînă în tălpi, totuș să fim drepti, ce D-zeu. Nu pot să nu recunosc omului, ce e al lui. Eu cred că mare greșală au făcut cerând colaborarea la revistă, a unor scriitori români. Degeaba neică! tot neamțu săracu, sau cei cu școală germană sunt mai competente în materie de vânatoare! Ei scriu în adevăr judicios, subiectele ce le tratează! — Nici nu apucaii să articulez un cuvânt în favoarea scriitorilor români și nici nu mi-am dat bine seama cum am ajuns în colțul opus al terasei, cam la 20 mese distanță de masa unde luasem loc la venirea mea.

Jucându-se cu alt nastur al vestei mele, un alt prieten mă frământă peste jumătate de oră să-mi dea, zice el, niște povețe „foarte importante“.

Cu un accent mai mult poruncitor decât sfătuitor, îmi atrase atenția că dacă nu vom publica traduceri din autori Italiani, Francezi, Englezi, Chinezi și mai știu eu care, ne prăpădim! Scriitorii români și nemți, după a sa părere, nefiind capabili de nimic. Apoi îmi reproșă, că de ce revista apare la jumătatea fie cărei luni, găsind că era mai bine când apărea în a doua jumătate a lunii următoare celei datată în revistă, fiindcă, zicea el: — „dacă revista care poartă — de exemplu — data de Iulie, o capăt după 15 August, sunt sigur că acolo voi găsi ultimele știri din întreaga lună Iulie!

Când am scăpat de el și m'am dus la masa mea, berea se încălzise.

Astfel de sfaturi prietenești sunt nevoit să le ascult în fiecare seară. Negreșit, pentru a-i împăcă, răspund fiecăruia pe ccarda ce-i place, și'mi iau aere de mare măr la Uniune, asigurându-i că se va face după dorința fiecăruia.

Pe această cale însă le comunic, în ce privește revista, că nu sunt nici măcar a 5-a roată la această căruță, întru cât pentru revistă există un comitet de lectură compus din oameni competenți, cari lucrează cu toată râvna și toată dragostea, ca lucrurile să meargă bine. Totuși, le promit că voi stărui pe lângă acești domni, să ție seamă de toate aceste observații și de altele pe care redactorul nu mă lasă să le înșir aci, fiindcă, zice el, are materie prea multă! Să fie la el, acolo!...

Toate bune, dar ce mă fac eu cu nevasta, care m'amenință cu divorțul, de oare-ce a făcut bătăături la degete cosându-mi mereu alți nasturi la haine, în locul celor luați ca suvenir de prietenii cari se joacă cu ei până le rămân în mână și până dă D-zeu să isprăvească a-mi spune „*ceva important*“.

Citiți-o, răspândiți-o și abonați-vă la „Revista Vânătorilor“

OPT LA SUTĂ

de GEORGE SCRIOȘTEANU

E CRĂPA de ziua, când „stopă“ automobilul înaintea porții celei mici de fier vechi, ruginit și nevospit de nu se mai ținea minte, care închidea ca un capac de cavou părăsit, gangul strâmt și pestilențios ce da într'o curte înfundată, fără soare și fără aer, în care odihneau, măcinate de egrasie, — cu cărămizile roase

ca niște gingii stricate, — căsuțe vechi, mărunte, spoite cu humă galbenă.

câinele pe care vreau să vi-l vând. E pointer de soi, adus din Franța, o să-l vedeți d-voastră, acum la probă. Sboară nu altceva!

— Bună dimineața Bratule, zise coconu Grigoriță, întâmpinându-l voios.

Dintr'o săritură, câinele escaladă caroseria automobilului. Bratu și coconu Grigoriță îl urmară și mașina porni în goană mare, umplând strada cu fum și cu zgomot hârjit, de roți dințate...

* * *

Dimineața de August răcoroasă și ozonată.

Râs, din Muzeul nostru de vânătoare
colecția Gh. Nedici

Din „Buikul“ elegant scoborî un domn cu înfățișare distinsă, îmbrăcat într'un costum de vânătoare, gris, lucrat din stofă englezească și tăiat după ultimul jurnal... Pe umărul drept purta o pușcă de vânătoare fără coașe, o pușcă luxoasă și scumpă, cu țevi oxidate, iar pântecul îi era strâns, cu îngrijire, de o cartușieră nouă-nouță, — plină cu cartușe colorate și susținută pe umeri-i puternici, de două curele galbene închiorate cu catarâmi nichelate, cari se încrucișau în față și pe spate ca un adevărat harnașament...

Era un... „gentleman“, chipeș, cu fața meticuloasă îngrijită și albă ca laptele, cu ochi negri și triști și cu o mustăcioară tăiată scurt, deasupra gurei mici cu buze carnoase și răsfrânte, prin deschizătura căroră, eșea la iveală șiragul dinților, mărunți și albi, ca niște boabe de sidif.

Scoborî tacticos din mașină, își îndreptă monocul cu mișcări studiate, din cari se degaja o eleganță înăscută și tocmai când voia să citească tăblița care indica strada și numărul, apărură, — de după cotitura gangului, — Bratu Vânătorul, cu câinele lui.

— Să trăiți Cucoane Grigoriță. Iacă's gata. Acesta-i

În timpul nopții căzuse o bură bine cuvântată, care răcorise pământul.

Aerul tare, îmbălsămat cu mireme, pișca plăcut și înțepător...

Pe câmp, bucatele surădeau în purpura dimineții, iar fungeii miriștilor întindeau mantii, de perle, cari străluceau feeric în bătaia razelor solare.

Conu Grigoriță și Bratu, legănați ușor de mașină, căutau miriștea cea mai bună, pentru proba câinelui, și discutau deale vânătoarei.

Bratu își laudă câinele și conu Grigoriță îl asculta cu atenție și îl aproba în semn de mulțumire. De mult dorea d-lui să cumpere un câine de soi, cum era al lui Bratu, cu care să vâneze mult și bine. Doar s'a amărât destul, anul trecut cu o javră de „brac“ — cu toate corciturile în el, care, e drept, căuta aproape și domol, dar trecea peste vânat. N'avea nas bun și pace. De aceea Conu Grigoriță aruncă o privire furișe spre „Jiu“ lui Bratu, și ochiu-i rămase încântat și mulțumit. „Jiu“ era un pointer falnic; alb cu pete negre, de-o frumusețe rară. Cu nasul în vânt în curentul mașinei, adulmea tremurând și era gata-gata să sară jos, dacă

nu-l ținea Coconu Grigoriță, cu mâna d-lui puternică. Avea temperament, cănele și asta-i plăcea grozav boierului, de aceea îl tot mângâia mereu și-i vorbea într'una ca să-l potolească.

— Ce zici, Bratule, anul acesta o să avem prepelițe multe?

Bratu, clipi șiret din ochii lui negri și bulbucăți, își mângâie cu dosul palmei mustața tăiată pe buze, își scărpină domol vârful cărn al nasului, în semn că se pregătește să răspundă, se 'ntoarse cu fața spre Conu Grigoriță și zise convins:

— Estimp, Cucoane, o să avem lighioi, spuza pământului. I-auziți cum mai cântă. Să vă pregătiți focuri multe.

— Am, câteva mii, Bratule. Cu toate că eu, — își umfla pieptul și-l privi de sus, — eu nu stric focuri multe la prepelițe, cum fac alții. La mine e bob numărat: focul și bucata.

Bratu îl privi uimit, înghiți 'n sec și zise ca și cum n-ar fi auzit bine:

— Focul și bucata?! Tiii, da bine mai trageți Co-coane?

— Fenomenal! Rar, scap vânatul...

— Rar? Atunci alam să vă fie! Cu cănele ăsta o să bateți record mare.

— Sper, zise, conu Grigoriță, îngâmfat, îndreptându-și monoculul.

Apoi adaogă repede și foarte sigur de sine:

— Eu, la vânătoarea de prepelițe, dacă scap 5... sau cel mult 8 focuri la sută...

Bratu, holbă ochii lui mari cari se umflaseră, cât cepile, gata să-i iasă din orbite, se ciupi din nou de vârful nasului tuși ușor de vre-o câteva ori și zise cu voce domoală, stăpânită:

— Opt la sută? Numai atât?! Bre, bre, bre, da bine mai trageți cucoane.

Apoi, luminându-se brusc la față, adaogă lingușitor:

— Ei, să știți că ați brodit-o cu „Jiul“ meu: la așa vânător d'ibaci, astfel de cănele 'i trebuie!

Conu Grigoriță surăse, încântat oare cum de laudele lui Bratu, apoi deschise o tabachere de aur și-i oferă țigări.

— Ia Brătucule, și nu uita: opt la sută. Auzi, maximum opt la sută.

— De minunea Cucoane. Așa ceva mai rar. Eu, unul vă fericesc, fiindcă... eu... nu trag ca d-voastră.

Eu, când oi lovi mai bine, din suta de cartușe, împuşc cincizeci de prepelițe. Câte odată, rar însă, și 60, dar mai mult, nu!

— Cum, tu Bratule, tu pierzi 50 la sută? Nu cred. Glumești!

— Atâtea cucoane. Cum vă spusei: dacă plec cu 100 de cartușe, viu sigur acasă, seara, cu 50 de prepelițe.

Conu Grigoriță îl privi ironic, sări ca o minge în sus, duse capul pe spate, începu să se bată cu mâinile peste genunchi și-i zise râzând cu hohote:

— Oh! Brătucule, dar ești aproape un brânzoi. Cincizeci la sută n'am pierdut nici când eram copil, nici când am început vânătoarea la noi, la Portărești...

Și râdea, râdea să leșine mângâind, a milă, cu mâna stângă, capul lui Bratu, care înmărmurise și-l privea năuc cu ochi blegi, cu căutătură încurcată.

— Atâtea Cucoane. Și, vezi d-ta, eu cred că ăla-i vânător bun care pierde numai 50 la sută...

— Pauvre enfant comme tu est sot, mais... asta-i piramidal, e...

— Ce-i aia cucoane?

— E, e fenomenal să pierzi atâtea focuri!!... Te plâng, săracu de tine!

Bratu îl privea cu ochi rătăciți și cu toate, că se ținea și el trăgător bun, totuși de rândul acesta își găsise parcă nașul...

Automobilul se opri brusc.

De jur împrejur se întindea o miriște frumoasă, mare și bine îmbrăcată.

Scoborâră și începură vânătoarea.

Bratu își conducea cănele și îi îndreptă cheta, care din ce în ce se scurta și devenea tot mai în zig-zag, tot mai perfectă.

Dar iată-l pontează.

Coconu Grigoriță se repede în fugă mare până lângă el, cu tot îndemnul lui Bratu, care 'l ruga să meargă ușor și să nu se grăbească.

Când ajunge lângă căne, gâfâe de oboseală, și se împiedică de un rug de mure, gata-gata să cadă.

La sgomotul produs se ridică o pereche de prepelițe, dar cănele rămâne tot în aret...

Bang, Bang, două focuri răsunară scurt, trase repede unul după altul.

— A căzut Bratule, ai văzut?

— Am văzut cucoane. Era să cadă, dar... n'a căzut.

— Pofftim ghinion! Am tras cu alice de epuri. Aveam 2 focuri rătăcite printre acestea de prepelițe și tocmai cu ele am tras, zise conu Grigoriță, scuzându-se.

— Nu face nimic cucoane. Mai aveți șase până la opt.

La al doilea aret al cănelui se ridică altă prepeliță, după care urmară alte două focuri repezi și fără rezultat.

Conu Grigoriță se supără foc, schimbă pușca, luă alta de la automobil (venise cu patru arme) și tot astfel trase pe rând 18 focuri în 9 prepelițe fără să doboare vreuna.

— Am ghinion Bratule. Mare ghinion! M'a deocheat aseară la club... e o blondină cu niște ochi de drac... Ce știi tu??...

— O fi cucoane... O fi... Dar nu vă descurajați. Se întâmplă... Știu eu că d-voastră trageți bine. Ei dar, vă place cum vânează cănele?

— O! admirabil. Fenomenal căne! Dar nu l-am văzut aportând vânatul. Știi ce, Bratule? Ia tu pușca și ucide o prepeliță pentru căne, eu... eu mă simt obosit, n'am dormit astă noapte, sunt și enervat... Trage tu...

Bratu chemă cănele luă pușca din mâna cuconului și din 7 prepelițe câte îi sculă cănele, nu scăpă nici una. Numai la cea din urmă trase două focuri — dar tot căzu.

— Cuconu Grigoriță, dădu fuga și o ridică și pe cea zicând:

— Admirabil căne, dar și vânătorul nu e mai pe jos.

— Ei, se 'ntâmplă cucoane zise Bratu răsucind o țigară și prefăcându-se nepăsător.

— Mă întreb însă ce-a fost cu mine. Așa ghinion! Tu ce zici Bratule, cum îți explici asta?

Bratu se apropie de cuconul Grigoriță îl privi cu seriozitate, își drese glasul tușind siteav și zise cam în doi peri:

— „Foarte simplu cucoane: D-voastră ați început cu focurile pierdute, adică, cu paguba, și eu am început cu cele bune. Și asta e tot.

Numai că ați greșit socoteala: au eșit 18 la sută, nu 8 cum spuneți... Ei, nu face nimic, asta a pățit-o și Vodă, că e Vodă, dar noi... oamenii...

Coconu Grigoriță se roși până în sfârcul urechilor, își aprinse nervos o țigară, scoase „portfeiu“ numără 10 hârtii de câte o mie în mâna lui Bratu, luă cănele și fără să mai zică un cuvânt se sui în mașină și plecă...

INCERCARE DE STATORNICIRE A UNEI NOMENCLATURI ORNITHOLOGICE ROMÂNEȘTI

de Maior C. ROSETTI-BĂLĂNESCU

ÎNCA DE CÂND am început să mă ocup de studiul păsărilor m'a lovit greutatea denumirii lor în românește, îndată ce ieșai din generalități și din vag pentru a trece la o amănunțită catalogare, coprinzând toate speciile și subspeciile indentificate în România. Păsărele, e drept, nu lipsesc de numiri — chiar numeroase — în românește, însă poporul, cum e și natural, s'a mulțumit ades cu generalități cari nu pot satisface o nomenclatură complectă ornithologică. Ca să exemplific imediat, poporul se mulțumește cu numele general de „fluerar“ pentru o sumedenie de păsări bine diferențiate ornithologic între ele. Cum le vom deosebi, pasăre cu pasăre, specie de specie, când va fi vorba să le atárnăm eticheta numelui românesc lângă cel științific? Cercetătorul în această direcție se isbește de haos. Nimeni nu s'a ocupat de această chestiune pe un plan științific. Domnește fantazia și eroarea, aproximativul și neisprăvitul. În faza nouă în care intră ornithologia românească — trezire după un lung somn — chestiunea devine importantă. Cu un moment mai devreme trebuie să se adopte o nomenclatură românească, care să se statornicească și să se vulgarizeze.

Pe scurt, actual chestiunea se prezintă astfel: avem în românește:

- 1) Păsări cu nume bine stabilit, specific, asupra căruia nu poate încape discuțiuni;
- 2) Păsări cu mai multe nume specifice, regionale;
- 3) Păsări înglobate într'unul sa mai multe nume generale, aceleasi denumiri coprinzând o sumedenie de specii diferite;
- 4) Păsări fără nume de loc.

Am încercat, cu câțiva ani în urmă, o rânduială în această incurcătură, și în ce mă privește am adoptat o nomenclatură românească care mi s'a părut mai potrivită. E evident că orcine s'a ocupat de aproape de păsărele noastre, pe un plan românesc ca să zic așa, nu a putut decât că fie isbit de același fapt și nu a putut decât să reacționeze în același sens. D-l Profesor Dionise Linția, care se ocupă de 30 ani, în Banat, de păsărele noastre, cu dragoste și competență, este primul care a publicat în această privință un „Proect pentru stabilizarea nomenclaturei ornithologice române“¹⁾ coprinzând toate speciile ce a stabilit d-sa pentru România. D-l Profesor Linția binevoind să-mi trimeată acest studiu și făcându-mi cinstea să-mi ceară părerea, socotesc interesant pentru ornithologia română, care începe să-și așeze temelile, să discutăm această chestiune în mod public. *Revista Vânătorilor* care și-a legat în mod nedespărțit numele de istoria născândă a ornithologiei românești, va fi odată mai mult tribuna la care se lansează o idee nouă. De sigur că nimeni nu poate avea pretențiuni de definitivat într'o chestiune unde, prin forța lucrurilor, intervine apreciere, adesea imaginația și câteodată arbitrarul. De aceea tocmai, cred că discuțiunea deschisă nu poate fi decât folositoare, și de acord cu D-l. Linția, sperăm să creăm un curent de interes favorabil scopului. Este evident, că pentru a contribui cu folos la această chestiune e imperios necesar, întâi o perfectă familiarizare și cunoaștere a tuturor speciilor și subspeciilor avifaunei românești, apoi

o cunoaștere a locului lor în planul clasificării științifice, apoi o cunoștință cât mai largă a numelor românești existente, și înfine o cunoaștere și o înțelegere desăvârșită a limbei românești, nu numai în litera ei, dar și în spiritul ei.

În încercarea ce public azi pentru statornicirea unei nomenclaturi ornithologice românești m'am călăuzit de următoarele principii, pe cari le-am judecat necesare pentru o realizare cât mai apropiată a scopului.

Și anume:

- 1) Un nume românesc bine stabilit, specific acelei păsări și bine adaptat, trebuie menținut;
- 2) Din mai multe nume regionale trebuie adoptat acel ce sa consacrat prin uz, care a trecut în limba curentă, care sa oficializat adesea (după cum sa adoptă academic și literar „lapte“ și nu „lapce“, „pat“ și nu „crivat“, „bibilică“ și nu „pichiri“).
- 3) A se strădui ca un nume odată întrebuintat la o categorie de păsări să nu se mai repete pentru altă categorie, iar în caz de repetare forțată să se diferențieze printr'un adaos;
- 4) Să se respecte spiritul limbei românești, care interzice unele construcțiuni sau combinări de cuvinte.

În cele ce urmează voi desfășura încercarea mea în paralel cu *Proectul* d-lui Prof. Linția, argumentând acolo unde voi crede necesar. Pentru *Revista Vânătorilor* mă voi mărgini numai la păsările considerate ca vânat, toate păsărele de apă, răpitoare și ciorile. Intrăm deci imediat în catalogarea noastră, fără alte considerațiuni. Ne mai rămâne doar rugămintea către domnii tipografi să ne scutească, pe cât se poate, de temutele greșeli de tipar. sbârlitoare de nervi.

Numele de păsări propuse de D-l Profesor D. Linția vor urma, în cele de mai jos, după inițialele DL.

Coturnix coturnix coturnix (L) = **Prepelița**. DL: *Pitpalac*. Cred că „prepelița“ este numele cel mai cunoscut, cel incontestabil consacrat de vânători și în tot cazul oficializat de mult prin permisele de vânatoare românești. Mai notez că cuvântul „prepelicar“ vine de la prepeliță și nu dela pitpalac, ceace demonstrează suficient punctul meu de vedere. Cu acest prilej voi releva o chestiune atinsă de D-l Linția în lucrarea D-sale relativ la „legea priorității“ aplicată la denumirile românești. Această lege impune în ornithologie ca să se aplice unei păsări acel nume științific sub care a fost prima oară desemnată de un autor, după anume reguli (vezi articolul meu „Cu prilejul stârcului alb“ R. V. Noembrie 1929). Cred că în ce privește numele românești, această lege nu se poate practic aplica. Autorii noștri s'au ocupat de prea puține păsări. Cât despre a porni în cercetări filologice și etimologice pentru a descoperi întietatea unui nume în limbă, întrece posibilitățile orăului ornitholog. În cazul nostru se poate oare susține pe probe reale că „pitpalac“ e mai vechi de cât „prepelița“? Nu cred. Și nici nu are importanță, socotesc, din moment ce „prepelița“ s'a impus până chiar la botezarea câinelui ce e chemat s'o vâneze. (Alte denumiri: Potpalacă, Potpăduche, Pieptălaia, Pipălac, Tăptălagă, etc.)

Perdix perdix perdix (L) = **Potârniche**. DL: *Pătarnică*. Cred absolut indiscutabil că toți vânătorii și cu ei toți autorii noștri cinegetici au spus întotdeauna „potârniche“, ca și unele vechi proverbe. În plus este deja oficializat de mult prin permisele de vânatoare și

1) O broșură de 29 pagini Cartea Românească Cluj 1930. Darea de seamă și comunicări la Congresul naturaliştilor din România 1928 Cluj.

chiar manualele de școală. (Potârnică, Pățurea, Tarhiță, Găinușe de câmp, etc.)

Alectoris graeca saxatilis (Meyer) = DL: *Potârnică de stâncă*. În ce mă privește nu o am printre păsările indentificate în România.

Phasianus colchidus L = **Fazan**. DL: *Fazan comun*. Sunt multe specii de fazani, dar fiind păsării importante, nu mă voi opri mai mult asupra lor. A se vedea pentru mai multe detalii în românește „Ocrotirea vânătorului mic“ de G. Nedici.

Lyrurus tetrix tetrix (L) = **Cocoș de pădure** DL: idem. (Cocoș sălbatec, Cocoș de mestecăn, Găinușe de mestecăn, Cocoș de câmp, Gotcan mic, Gotcan de câmp, Goțcan, Gotcă neagră, etc.)

Tetrao urogallus urogallus L = **Cocoș de munte**. DL: idem. (Cocoș sălbatec, Gotcan, Tătar, Curcan de munte, Cocoș de sihlă, etc.)

Bonasia bonasia rupestris (Brehm) = **Ierunca**. DL: idem. (Irunca, Irușcă, Găinușa de alun, Alunar, Brădi-oară, Bieruncă, Găinușe, Găinușe de munte, Găinușe roșie etc.)

Columba oenas oenas L = **Porumbel sălbatec**. DL: idem. (Hulub sălbatec, Hulub de pădure Porumbel de scorbură, Golâmb, etc.)

Columba palumbus palumbus L = **Porumbel gulerat**. DL: idem. (Porumbel popeșc, Porumb, Hulub mare, Gulub, Gugustiucă, Guguștuc).

Streptopelia turtur turtur (L) = **Turturea**, DL: idem (Turturică, Turturel Turtură).

Otis tarda tarda L = **Drobie**. DL: idem. (Drob, Drobiță, Mitropolit, Curcan sălbatec).

Otis tetrax tetrax L = **Spurcăciu**. DL: idem (Spurcăciu).

Megalornis grus grus (L) = **Cocor**. DL: *Cocoara* „Cocoară“ e o formă regională (Cucoară, Gruiu, Gruhă).

Anthropoides virgo virgo (L) = **Cocor mic**. DL: idem. (Cocoraș, Cocor cu cap alb).

Rallus aquaticus aquaticus (L) = **Cristei de baltă**. DL: *Crestei de baltă*. (Cârstei, Cristel, Cresteș, Cârstei negru, Crasteni, Cristeș).

Porzana porzana porzana (L) = **Cresteș pestriț**. DL: *Cresteluș pestriț*. O simplă chestiune de preferință. Ambii am căutat să diferențiem genul *Rallus* de genul *Porzana*. (Găinușa pestriță).

Porzana parva parva (Scop.) = **Cresteș mic**. DL: *Cristeluș mijlociu*.

Porzana pusilla intermedia (Herm) = **Cresteș pitic**. DL: *Cristeluș pitic*.

Gallinula chloropus chloropus (L) = **Găinușa de baltă**. DL: *Corlă*. (Curlă, Găinușă de apă).

Crex crex crex L = **Cârstei**. DL: *Crâstel*. Intre nume atât de apropiate nu poate fi vorba de argumentare. E o chestiune de preferință sau obișnuință. În ce mă privește nu pun nici o ambiție pentru a impune un fel de a spune. Notez doar că în prima lucrare cinegetică românească, „Manualul Vânătorului“ de C. Cornescu, stă scris „Cârstei“. (Crâstei, Cristel roșu etc.)

Ciconia ciconia ciconia (L) = **Barza albă**. DL: *Cocostârc*. Prefer „barză“ pentru că e forma cea mai cunoscută. „Cocostârc“ e o formă regională, care în plus a pretat totdeauna la confuziuni cu „stârc“ care e cu totul alt ceva.

Ciconia nigra nigra (L) = **Barza neagră**. DL: *Cocostârc negru*. (Barza țigănească, Cocostârc de pădure).

Platalea leucorodia leucorodia L = **Lopătar**. DL: idem. (Cosar).

Plegadis falcinellus falcinellus (L) = **Țigănuș**. DL: idem. (Sitar negru, Sitar de baltă, Corobaică).

Ardea cinerea cinerea L = **Stârc cenușiu**. DL: *Stârc vânt* (Bătlan, Ceapur, Gac, Ciacără, Gătlan).

Ardea purpurea purpurea L = **Stârc roșu**. DL: *Stârc*

purpuriu. (Aceleași alte denumiri ca la precedentul, la care se adaugă calificativul „roșu“).

Egretta alba alba (L) = **Stârc alb mare**. DL: *Erodiu mare*. Dacă ar fi vorba să diferențiem acest gen de stârci de celelalte, mărturisesc că aș prefera încă să-i aplic numele de „Ceapur“ sub care este des denumit la noi, decât „Erodiu“, care nu are nimic românesc și e împrumutat din sinonimia științifică (genul *Herodias* a lui Boie). (Bălan mare. Ceapur, etc.)

Egretta garzetta garzetta (L) = **Stârc alb mic**. DL: *Erodiu mic*. (Bălan mic, etc.)

Ardeola ralloides ralloides (Scop) = **Stârc galben**. DL: idem.

Bubulcus ibis ibis (L) = **Stârc de cireadă**. DL: nu cataloghează această specie, de care nu a avut cunoștință la timp în alcătuirea lucrării D-sale. E o pasăre foarte rară la noi, dar precis și de mai multe ori indentificată în România. Nu are nume popular. I-am spus „Stârc de cireadă“ pentru că în toate limbile numele său este legat de cirezile de vite, pe lângă care îi place să trăească: Héron garde-boeuf, the buff-backed Heron, der Kuhreiher, l'Airone guardabuoi...

Nycticorax nycticorax nycticorax (L) = **Stârc de noapte**. DL: *Corb de noapte*. Multă vreme i-am spus după denumirea populară, „Jidan“. Găsesc însă că „Stârc de noapte“ e mai...politic, și de altfel foarte caracteristic: „stârc“ pentru că e stârc, și „de noapte“ pentru că este în adevăr o pasăre crepusculară. Numele științific *Nycticorax* însemnează „corb de noapte“. Ca și pentru alte numiri științifice destul de numeroase, alegerea nu e de loc fericită. În cazul nostru această pasăre nu are nimic comun cu corbul, de cât poate, cu foarte multă bunăvoință și totală lipsă de ureche, glasul. În plus este inutil a produce confuziuni: stârcul e stârc, corbul e corb. Credincios principiului de a nu repeta un nume atunci când se poate face altfel sunt contra „corbului de noapte.“ În Anglia și Germania este numit tot Stârc de noapte. (Jidan, Stârc cenușiu mic, Gac mic, etc.)

ixobrychus minutus minutus (L) = **Stârc pitic**. DL: *Bătlanș pitic*. Am exclus complet denumirea de „Bătlan“ și derivatele sale din cauza confuziunii care se face din cauza acestui nume aplicat și Cormoranului. Încercăm să stabilim o nomenclatură, dar cred necesar să evităm orice prilej de confuziuni cu numiri totuși existente. (Stârc mic, Scroafă de baltă, Scrofiță).

Botaurus stellaris stellaris (L) = **Buhai de baltă**. DL: *Bou de baltă*. Numele îi vine de la strigătul lui caracteristic, amintind mugetul taurului. Mărturisesc că prefer „buhai“ lui „bou“.

Phoenicopterus ruber antiquorum Tem. = **Flamand**. DL: idem.

Cygnus cygnus cygnus (L) = **Lebăda**. DL: idem
Cygnus olor olor (Gmel) = **Lebăda cucuiată**. DL: idem. (Cucova, Cucuvă).

Anser anser anser (L) = **Gâsca mare**. DL: *Gâsca de vară*. E vorba de gâsca sălbatecă obișnuită. Găsesc denumirea D-lui Linția foarte nimerită. I-am zis „mare“ pentru că este în adevăr cea mai mare din găștele noastre sălbatece. Dar e în adevăr și gâsca noastră de vară. O întâlnim totuși încă prin Noembrie. (Gâsca sălbatecă, Gâscă sură).

Anser albifrons albifrons (Scop) = **Gârlița**. DL: idem. (Gârlița).

Anser erythropus erythropus (L) = **Gârlița mică**. DL: idem

Anser fabalis fabalis (Lath) = **Gâsca de câmp**. DL: *Gâsca de semănătură*. Am pus „câmp“ în oare care opoziție cu „balta“, dat fiind obiceiurile acestei găște. Pe semănături se întâlnesc mai toate găștele. Recunosc însă că alegerea rămâne o chestie de impre-

sie. Numai cine a pãlit pe încurcate chestiuni de clasificãție și nomenclaturã poate sã-și dea seama de spinii unor astfel de îndeletniciri.

Anser neglectus neglectus (Sushk) = **Gãscã cu picioare roșii**, astfel numitã de Dl. Linția Personal nu o aveam catalogatã. Semnalatã prin Banat.

Branta ruficollis ruficollis (Pall) = **Gãscã cu gât roșu**. DL: nu o catalogheazã. Personal mã bazez pe un exemplar, unic este drept, dar precis indentificat, împușcat la 25 Nov. 1928 de d. A. Stube din Sibiu. (Vezi R. V. Ian. 1929).

Tadorna tadorna tadorna (L) = **Califar alb**. DL: idem. (August).

Casarca ferruginea ferruginea (Pall) = **Califar roșu**. DL: idem.

Anas platyrhynchos platyrhynchos L = **Rața sãlbaticã mare**. DL: *Rața sãlbaticã*. (Rața mare).

Anas strepera strepera L = **Rața pestrițã**. DL: idem.

Anasa penelope penelope L = **Rața fluerãtoare**. DL: idem. (Rața șuerãtoare).

Anas acuta acuta L = **Rața cu frigare**. DL: *Rața cu coadã ascuțitã*. Am pãstrat numele existent pe romãnește, care mi s'a pãrut foarte caracteristic și original pentru a indica aspectul acestei rațe, cu cele 2 pene alungite din coadã.

Anas querquedula querquedula L = **Rața cârãitoare**. DL: *Rața cârãitoare*. Glasul acestei rațe este un cârãit, de unde numele. Nu înțeleg bine de ce „cãrãitoare“, cuvânt care vine de la a se cârãri, adicã a se agãța pe ceva cu ajutorul mâinilor sau ghiarelor — ceea ce este potrivit firei orãrei rațe. (Rața bãșinoasã, Rața micã, Sarselã de varã)

Anas crecca crecca L = **Rața piticã**. DL: idem. (Rața bãșinoasã, Sarselã de iarnã).

Spalula clypeata clypeata (L) = **Rața lopãtar**. DL: *Rața lingurar*.

Neta rufina rufina (Pall) = **Rața roșcovanã**. DL: *Rața cu perucã*. „Cu perucã“ ca nume romãnesc la o pasãre îmi pare imposibil.

Nyroca ferina ferina (L) = **Rața cu cap castaniu**. DL: *Rața cu cap brun*. (Rața bodãrlãu de varã). E regretabil cã „bodãrlãu“ preteazã la confuzii cu Corcodelul.

Nyroca nyroca nyroca (Guld) = **Rața roșie**. DL: *Rața cu ochi albi*. Propunerea d-lui Linția e foarte bunã, „ochii albi“ fiind și o bunã caracteristicã a acestei rațe și permițând o mai netedã diferențiere de nume față de „roșcovanã“ de mai sus. Semnez cã numele științific de *nyroca* nu e decãt numele rusesc al acestei pãsãri, și însemneazã „scufundãtor“.

Nyroca fuligula fuligula (L) = **Rața moțatã**. DL: idem.

Nyroca marila marila (L) = **Rața cu cap negru**.

DL: *Rața montanã*. Cred cã „montanã“ nu se potrivește cu spiritul limbei romãne, și apoi „de munte“ pentru o rața care se va întâlni în special spre mare, nu îmi pare cel mai potrivit nume pentru noi. Germanii îi zic, e drept, die Berg-Ente. D-î Profesor Linția atinge în *Proectul* d-sale chestiunea valorii unei nume. Un nume, spune d-sa cu dreptate, servește numai ca un mijloc de orientare generalã, și citeazã din *Code of Nomenclature of American Ornithologist Union* urmãtoarea frazã: „Un nume este numai un nume și nu trebuie sã aibe totodatã și un înțeles“. Cred cã acest lucru se referã în special la nomenclatura latinã științificã; dar când vrem sã stabilim o nomenclaturã romãneascã, pe cât posibil, e necesar sã ne strãduim sã ne menținem în cadrul și în spiritul limbei noastre. (Rața bodãrlãu de iarnã).

Bucephala clangula clangula (L) = **Rața sunãtoare**. DL: idem.

Clangula hyemalis hyemalis (L) = **Rața de gheturi**. DL: *Rața de ghiatã*.

Oidemia nigra nigra (L) = **Rața neagrã**. DL: idem.

Oidemia fusca fusca (L) = **Rața neagrã cu oglindã**. DL: *Rața caiifelatã*.

Erisimatura leucocephala leucocephala (Scop) = **Rața cu cap alb**. DL: idem.

Mergus merganser merganser L = **Ferestras mare**. DL: idem. (Bobãrlãu ferestru mare, Firizar).

Mergus al ellus albellus L = **Ferestras mic**. DL: idem. (Bobãrlãu ferestru mic, Rața albã).

Mergus serrator serrator L = **Ferestras moțat**. DL: *Ferestras mijlociu*. (Bobãrlãu moțat)

Phalacrocorax carbo subcormoranus (Brehm) = **Cormoran mare**. DL: idem. Am adoptat numele de „cormoran“ pentru cã s'a vulgarizat destul la noi și pentru cã numele sub care este desemnat popular, „bãtlan“, preteazã, din pãcate, la confuzii cu stãrcii. — Cât despre exacta aplicare a numelui științific al cormoranului nostru mare, sub forma de mai sus, este o chestiune pe alt teren, asupra cãreia se poate discuta. (Bãtlan mare, Bãtlan, Fundac).

Phalacrocorax pygmaeus pygmaeus Pall. = **Cormoran mic**. DL: idem. (Bãtlan mic, Bãtlan mic, Fundac mic).

Pelecanus onocrotalus onocrotalus L = **Babițã**. DL: *Pelican comun*. „Babițã“ este un nume specific romãnesc al pelicanului. E drept însã cã numele de „pelican“ s'a introdus bine în limbã și s'a aclimatizat. E deci probabil denumirea care va triumfa, ca în toate celelalte limbi de culturã. (Baboșã, Babã, Batcã, Bagițã, Gușatã, Nãsutã).

Pelecanus onocrotalus roseus Gm. = **Babițã micã**. DL: *Pelican mic*.

Pelecanus crispus crispus Bruch. **Babițã creațã**. DL: *Pelican cu coamã* (Pelican creț, Baboșã, Babã, etc).

Puffinus puffinus yelkouan (Acerbi) = **Furtunar**. DL: *Pufin mediteranean*. În apele romãnești o pasãre rarã.

La noi n'are nici un fel de nume. În alte limbi e des numitã „pas rea vijeliei“ sau a „furtunei“. I-am inventat numele de „Furtunar“, cum i s'ar putea inventa și un altul, „Vijelnițã“ sau „Furtunel“. O chestie de imaginație. I se poate spune tot atãt de bine și „Pufin“, cuvântul neînsemnând nimic în nici o limbã. Dacă ar fi sã-l deosebesc de alte speci de „Pufini“ — cari de altfel nu se întâlnesc la noi — i-ași spune „Furtunar“ sau „Pufin rãsãritean“ pentru cã „mediteran“ e numit de englezi și francezi alt Pufin (*Puffinus kühli kühli* (Boie)).

Podiceps cristatus cristatus (L) = **Corcodel mare**. DL: idem. (Bobãrlãu, Cufundac, Cufundaș, Fundac).

Podiceps griseigena griseigena (Bodd) = **Corcodel cu gât roșu**. DL: idem. (Aceleași alte denumiri ca la precedentii).

Podiceps nigricollis nigricollis C. L. Brehm = **Corcodel cu gât negru**. DL: idem. (Aceleași alte denumiri ca la precedentii).

Podiceps ruficollis ruficollis (Pall.) = **Corcodel pitic**. DL: idem. (Aceleași alte denumiri ca precedentii).

Podiceps auritus auritus (L) = numit de D-l Linția **Corcodel auriculat**. Personal n'am cunoștințã sã se fi indentificat acest Corcodel în Romãnia. În caz de confirmare, propun **Corcodel urecheat**, adicã același nume ca mai sus, dar pe romãnește.

Colymbus arcticus arcticus L = **Fundac cu gușa neagrã**. DL: *Fundac polar*.

Colymbus immer immer (Brunn) = **Fundac mare**. DL: *Fundac glacial*.

Colymbus stellatus stellatus Pontop = **Fundac cu gușa roșie**. DL: *Fundac nordic cu gât roșu*.

Syrhaptes paradoxus paradoxus (Pall) = **Potârniche de stepă**. DL: idem.

Burhinus oedicnemus oedicnemus (L) = **Pasărea ogorului**. DL: idem. (Pasăre tătărească).

Glareola pratincola pratincola (L) = **Ciovlică de mare**. DL: idem.

Glareola nordmanni nordmanni (Fischer, Nordmann) = **Ciovlica de mare cu aripi negre**. DL: *Ciovlica nordmanniană*. „Cu aripi negre“ este o adaptare după alt nume științific din sinonimie. Forma „nordmaniană“ cred că e prea puțin în spiritul limbii românești. Zici: poezia lui Coșbuc și nu poezie coșbuciană, sau moșia lui Ionescu și nu moșia ionesciană. S'ar putea deci spune „Ciovlica de mare a lui Nordmann“.

Charadrius hiaticula hiaticula L = **Ploier gulerat**. DL: *Prundăraș gulerat*. Păsările din acest gen au, mai în toate limbile, un nume echivalent cu „ploierul“ românesc. Am adoptat «ploier» pentru întregul gen. Numele de «prundaș» îl voi aplica mai jos la genul *Erolia*. (Prundaș, Prundăraș, Flueraș, Fluerașor, Fluturaș, Purcăraș).

Charadrius dubius curonicus Gm. = **Ploier de râu**. DL: *Prundăraș de râu*. (Alte denumiri ca la precedentii).

Charadrius alexandrinus alexandrinus L = **Ploier de mare**. DL: *Prundăraș de mare*. (Alte denumiri ca la precedentii).

Charadrius morinellus morinellus L = **Ploier de munte**. DL: *Prundăraș montan*. Cu «montan» continui să nu mă împac. (Alte denumiri ca la precedentii).

Charadrius apricarius apricarius L = **Ploier auriu**. DL: idem. Pentru această singură specie din genul *Charadrius* văd că D-l Linția a adoptat «Ploier», părăsind pe «Prundăraș». In ce mă privește, am crezut că e bine să pun nițică regulă în marea familie *Charadriidae*, ale cărui numeroase genuri și specii sunt îngrozitor amestecate în numirile populare, prin indicări generale de Flueraș, Prundaș, Culic, etc. aplicate la genuri complet deosebite. Am ales „Ploier“ pentru genul *Charadrius*, „Prundaș“ pentru genul *Erolia*, „Flueraș“ pentru genul *Tringa*, „Culic“ pentru genul *Numenius*. Pentru celelalte se va vedea la locul lor.

Squatarola squatarola squatarola (L) = **Ploier argintiu**. DL: idem. Am menținut, că în toate limbile, la această specie numele de Ploier, de care este apropiat. (Flueraș, Purcăraș, Prundaș).

Vanellus vanellus vanellus (L) = **Nagăț**. DL: idem. (Ciovlică, Ciovică, Ciorlică, Țuvlic, Nagăț, Liboc, Biboc, Libuț).

Chaetusia leucura leucura (Licht) = **Nagăț cu picioare galbene**. DL: nu prevede această specie, catalogând din eroare o specie vecină *Chaetusia gregaria* (Pall), care însă nu a fost indentificată în România. Într'un schimb de corespondență ce am avut cu D-sa am căzut de acord asupra acestui punct.

Erolia ferruginea ferruginea (Brünn) = **Prundaș roșcat**. DL: *Fugaciu cu cioc arcuit*. Numele de „fugaciu“ este creat după denumirea germană, *Strandläufer* care înseamnă alergător pe țăr. Ori, tocmai această idee evocă pitorescul nume românesc de „prundaș“, pentru acest gen de păsări cari mișună pe prundișurile apelor „Prund“, după definiție de dicționar, înseamnă nisipul sau pietrișul de pe malul apelor. (Purcăraș).

Erolia minuta minuta (Leisl) = **Prundaș pitic**. DL: *Fugaciu pitic*. (Purcăraș).

Erolia temminckii temminckii (Leisl) = **Prundaș pitic sur**. DL: *Fugaciu Temminck*.

Erolia alpina alpina (L) = **Prundaș de mare**. DL: *Fugaciu alpin*. „Alpin“ corespunde incontestabil cu numele științific. Nu mă simt însă obligat în nomenclatura românească, cum n'a fost obligată nici nomenclatura engleză, franceză sau italiană, să adopt „alpin“

pentru o pasăre ce o întâlnim la noi, în special la lagunele Mării.

Limicola falcinellus falcinellus (Pontopp) = **Surda de mare**. DL: nu o cataloghează și îmi face cunoscut că despre această pasăre nu are cunoștință să fi fost observată la noi în țară, ceace mă surprinde. (Vezi și Dombrowski, „Ornis Romaniae“, pag. 774).

Philomachus pugnax pugnax (L) = **Flueraș gulerat**. DL: *Bătăuș*.

Crocethia alba alba (Pall) = **Nisipar**. DL: *Calidra*. In sinonimia științifică acest gen de pasăre a fost numit și *Calidris*, de unde „Calidra“. Azi când *Calidris* a fost părăsit, ar trebui pentru a fi consecvent să i se spună „Crocetă“, ceace ar avea aceeași valoare pentru noi, din moment ce nici unul nici altul din aceste nume nu reprezintă nimic pe românește, „Nisipar“ corespunde însușirilor păsărei.

Tringa erythropus erythropus (Pall) = **Flueraș negru**. DL: idem. (Fluerașor, Culic).

Tringa totanus totanus (L) = **Flueraș castaniu**. DL: *Flueraș cu picioare roșii*. Am evitat la acest gen de păsări să introduc în numele ce le aplic o diagnoză relativ la culoarea picioarelor, pentru că pretează, aci, la multe confuziuni. Nu e vorba să indentificăm păsările dupe nume, incontestabil, dar cred inutil să aplicăm la nume tocmai o diagnoză cu încurcături. (Culic, Fluerașor).

Tringa stagnatilis stagnatilis (Bechst) = **Flueraș de lac**. DL: idem. (Ca mai sus).

Tringa nebularia nebularia (Gunn) = **Flueraș deschis**. DL: *Flueraș cu picioare verzi*. (Fluerașor, Culic).

Tringa ochropus ochropus L = **Flueraș pestriț**. DL: *Flueraș de pădure*. Mărturisesc că nu văd bine de ce „de pădure“. (Fluerașor, Culic).

Tringa glareola glareola L = **Flueraș de nomol**. DL: *Flueraș de mlaștină*. (idem).

Tringa hypoleuca hypoleuca L = **Flueraș de munte**. DL: idem. Acest flueraș clocește prin munții noștri.

Phalaropus lobatus lobatus (L) = **Notatită**. DL: idem.

Himantopus himantopus himantopus (L) = **Cătălige**. DL: *Piciorong*. Amândouă numele sunt sinonime și caracterizează bine această pasăre. Spun drept că am adoptat aci moldovenescul „cătălige“, care înseamnă picioroange, numai pentru că „Piciorong“ îmi pare extrem de puțin grațios și e urât. Poate să nu fie un argument prea solid și în nici un caz științific, dar nu mi-e interzis, în definitiv, să fiu sensibil și altor considerațiuni de un ordin deosebit.

Recurvirostra avosetta avosetta (L) = **Avocetă**. DL: *Avozeta*. E un nume internațional: în toate limbile i se spune la fel. O vreme i-am spus „Ciocintors“, dar am renunțat.

Limosa limosa limosa L = **Sitar de mal cu coadă neagră**. DL: idem. (Flueraș roșu).

Limosa lapponica lapponica (L) = numită de D-l Linția *Sitar de mal ruginiu*. Eu nu o am catalogată ca pasăre indentificată în România.

Numenius arquata arquata (L) = **Culic mare**. DL: idem. (Ploier mare, Flueraș mare).

Numenius tenuirostris tenuirostris Vieill. = **Culic cu cioc subțire**. DL: idem.

Numenius phaeopus phaeopus (L) = **Culic mic**. DL: idem. (Flueraș roșu).

Scolopax rusticola rusticola (L) = **Sitar**. DL: *Sitar de pădure*.

Gallinago gallinago gallinago (L) = **Becațină**. DL: *Becațină comună*. (Becaț, Bicaț de baltă).

Gallinago media media (Lath) = **Becațină dublă**. DL: *Becațină mare*. Am păstrat numele de „dublă“, pentru că e de mult consacrat. Chiar prescurtat, se spune simplu „mă duc la duble“ — și toată lumea știe despre ce e vorba.

LACRIMAE RERUM

de T. T. MAIORESCU

„Peste lanurile de ovdă, verzi și galbene,
„Trec umbrele nourilor grabnic gonite de soare.

RABINDRANATH-TAGORE

— GRĂDINARUL —

DATA CU deschiderea vânătoarei, la Ședințele consacrate jertferei pitpalacilor veseli, gările încep să adauge decorișorilor sarbede, pitoreștile descinderi vânătoarești, cu harmalaia rășboinică a câinilor și oameni bizari, echipați până în dinți, plini de sănătate exuberantă, specifice vânătoarească.

În fiecare stație, oricât de pustie ar fi, pulsează câteva momente, viață nouă... La ferestrele vagoanelor apar capete zulu-fate de copii iar ochii focosi ai frumoaselor călătoare urmăresc lung și laguros gloata rășboinică, până ce peronul se pierde în apa mortilor, stăpâna bără-ganelor încinse de soare.

Și câte doruri, nasc spontan, în asemenea clipe, pasiuni nemărturisite și totuși atât de temeinică încât multă vreme gândim la versurile lui Baudelaire „*O toi que j'eusse aimée, ô toi qui le savais*“.

Dar... *un éclair.. puis la nuit*, trenul pleacă, șuerul locomotivei găfâitoare sfâșie gândurile, ca o foarfecă tăioasă o lășie de madipolon apretat, nepăsător la ritmul accelerat al sângelui răscolit de senzații noi... frumoasele flutură ștrengărește degete fine, sau batiste parfumate... zarea înghite cinematografic perspectivele, ca un saltimbanc un șir de cutii și păpuși scoase dintr'un joben miraculos.

Și nu arareori, cu trenul odată, pleacă misterioase frânturi de suflet, atașate cu ițe nevăzute de

gândurile de azi și de mâine ale camarazilor mai tineri și mai romanțioși, stăpânindu-i, apoi covârșitor purtându-i absenți și distrați pe câmp, spre marele haz al bătrânilor șireți și experimentați, cari, chiar când scapă câte un oftat, îl pun pe seama vârstei și a oboselii.

„*Fugitive beauté. Dont le regard m'a fait soudainement renaitre, ne te verrais-je plus que dans l'éternité?* (Baudelaire, Les Fleurs du Mal).

Așa se petrec lucrurile și așa-s vânătorii, nici-odată nu spun ceiace vor, deși totdeauna vor lucruri mari, credeți-mă.

Poate de aceea li s'a și dus buhul că-s mincinoși deși numai dumnezeu știe câtă suferință-i pe capul lor.

Dar iată-i mistuindu-se printre lanuri de dughie și tarlale de porumb cu frunza răsucită de jarul soarelui.

Cu negurile serii odată, ceata covârșită de căldură și greutatea armurilor cade înfrântă sub șopronul hanului din mijlocul satului, urmărită târziu, în noapte de lătratul câinilor din sat.

Apoi, noaptea, dușmanul lor, cel mai grozav, îi înghite.

Dimineata, negurile se împrăștie repede, sfâșiate de dufniturele dese de pușcă.

Soarele răsare mai timid par'că îmbrățișând câmpul, sălbătăciunile și oamenii — victime, călăi și complici — în aceeași ploaie de aur și lumină, binefăcătoare.

Cerbi lopătari la Sărărie
Grupă biologică din Muzeul nostru de vânătoare

Ca în luptele feților-frumoși cu zmeii, din basmele copilăriei, ajutând pe cei slabi, arde din ce în ce mai vrășmaș, ceafa și creștetul călăilor. *Smălțuind cu boabe de mărgăritar brilante și rubine miriștea „teatrul măcelului“ unde se ros-*

tăgolese închizând pe vecie în frumoșii lor ochi cafenii și duioși o rugă zadarnică, victimele în-sângerate, pitpalacii animatori ai lanurilor pâr-guite, cântăreții muncii trudnice și fecunde, a gliei dătătoare de pâine.

Căldura se întetește, torba se umple potrivit ap-titudinilor vânătorului, *dispoziției lui* — după te-oria seniorilor ratați — sau *norocului* — după a-acea a școalei ageamiste — inșii se molesesc, câinii plini de spume, cu limbi chilometrice se îm-pleticesc, căutând umbra, pitpalacii refuză să sară la atac, într'o bătălie atât de nepotrivită și toată firea geme surd sub povara arșitei, ridicând din funduri adânci o strigare *unanimă...* „apă“.

Cu limbile cleioase, cu sudoarea condensată în vârful nasului de unde picuri sărați se sparg pe cartușieră — afară de cazul când vânătorul este de dimensiuni Sileniene — Pantagruelice e.c. — vâ-nător i innoată dârji către fântâna pierdută în zarea încetoșată... de fata morgana, insesizabilă.

Din linia albăstrie a pădurei s'a desprins domol o arătare într'aripată, mare cât un aeroplan, a-ceastai impresia ce ți-o dă căldura.

Iată vulturul... zeul însărcinat de jupiter să ducă picătura de lichid salvator, fătului frumos, plutește lin către el.

O săgetă de foc, un trăsnet scurt și zeul oprit o clipă din zbor se prăbușește cu șuer de aripi frânte în sulitele miriștei, strângându-și neputința în ghiarele puternice și tăioase, încremenind așa cu o-

chii albiți de perdeaua morți neprevăzute, ca o statuă.

Și-a ucis idolul. Bătălia e pierdută și învinșii se târâse lamentabil, sub poala de umbră ocrotitoare a codrului.

Victoria lui Pirrus? Da de unde!

Deabia ospătați răsar dintre dânșii „Aheii“ și „Argonauții“.

Viteazul Ulise înlocuit îi cu Fănică Pietrarul, Achile ne-învingul, aidoma-i Ion Cafegiul iar Iani Brutaru-i vestitu 'ntre regi Agamemnon.

*Și 'ncepe 'ntre dânșii deodată o olimpică ceartă
Că, cine se cade 'ntre toți, logodnic Dianei, să fie,
Mai mândru 'n armuri și mai falnic în câini sau mai ager la fugă.
Cuvinte tăioase și grele ocări și-asvâr' între dânșii.
Și moartea-i pânđește; Cu flintele 'n mâini sunt gata de crimă...
Dar iată Orfeu din frunză de jag le cântă o doină.
Căscături prelunghi în loc de ocări le 'ngreună graiul.
Și pleoape de plumb, pe ochii oboșiți se lasă ca maiul.
Adorm înfrățiți vitejii hârșiți în focul nevoii.
Și dorm grămădiți unul 'ntraltul la fel ca pisoi.
Deoparte în grup demn, serioși doar câinii filosofoază, flămânzi
[și însetați...]*

Așa-i vândtoarea.

Dintr'un pâlce de salcâmi răsbate răs diform de coțofană.

Fata Morgana clădește... castele de nisip.

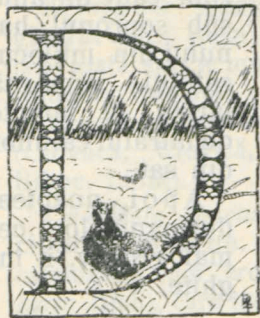
Două găze târâsc, fără să asude, spre adăpost, un cocloș de bălegar de șapte ori mai mare de cât ele.

Undeva departe, într'un lan de mături, cârsteiul întoarce un ceasornic stricat, așa de a surda și vremea... trece.

FOLOASELE ȘI PAGUBELE ADUSE DE PĂSĂRILE RĂPITOARE PRIVITE DIN PUNCT DE VEDERE VÂNĂTORESC

(Urmare I)

de Cpt. I. IACOBI-BOLGRAD

UPĂ BUFNIȚĂ ar urma să cităm *Ciurezul* cu coadă lungă (*Strix uralensis* u. Pall). El este o pasere băștinăse a Carpaților, asemănându-se la mărime cu bufnița, și este din fire foarte arțăgoasă. Toamna și iarna îi mai vin tovarășii din nord, răspândindu-se apoi în toată țara. Hrana lui se compune îndeobște din rozătoare mici, însă nu cruță nici pasări mai mari pe care se zice

că le-ar prinde în zbor cași uliul, nefiindu-i teamă nici de vâtu. După Dombrowski, în unii ani ciurezul apare în număr mare și atunci devine stricător vânătorului mic, astfel încât s'ar putea împușca din când în când. Hoțărît stricătoare pentru vânătoare însă nu se poate considera nici această pasăre răpitoare.

Fără îndoială că bufnița cea mai des întâlnită în excursiunile noastre prin pădure, este *Ciurezul de pădure* (*Strix aluco* a L) care nu poate fi luat în considerație sub raportul stricăciunilor ce le face vânătoarei. Peste 80% din hrana sa o formează șoarecii de toate felurile, restul pasări mici. Dombrowski care a cercetat stomacul a 72 de ciurezi de pădure, a găsit numai în foarte puține cazuri, resturi de pasări mici și într'un singur caz, un pui de iepure. Deci răsboirea cu ele nu este justificată. Folosul pe care-l aduce agriculturii, este în orice caz mult mai însemnat, decât paguba pe care eventual o cauzează. Acelaș lucru și pentru *Ciuful*

de câmp (*Asio flammens* fl. Pontopp) care populează, ca oaspete de iarnă câmpiile noastre și a cărui hrană se compune 90% din șoareci, după cum se întâmplă și cu *Huhurezul* — *Ciuful de pădure* (*Asio otus* o. L) însă într'o măsură mai pronunțată. După Dr. Floericke el stă în fruntea tuturor în privința distrugerii șoarecilor, păsările mici abia formează 1% din hrana lui.

Dintre răpitoarele de noapte mici se evidențiază obrasnica de *Cucuvea* (*Athene noctua* u. Scop) prin curajul ei deosebit de accentuat. Ea vânează îndeobște șoareci și insecte, se obrăsnicește însă și la vrăbii, des-tul de des, trăind foarte mult la un loc cu ele. Pentru vânătoare nu este stricătoare.

Cucuveaua pitică (*Glaucidium, passerinum* p. L) ocupă în tot neamul ei o situație specială. Se zice că vânează de predilecție pasările mici nu șoareci. Această cucuvea care se găsește și la noi exclusiv în pădure, însă foarte rar nu o putem considera ca dăunătoare vânătoarei.

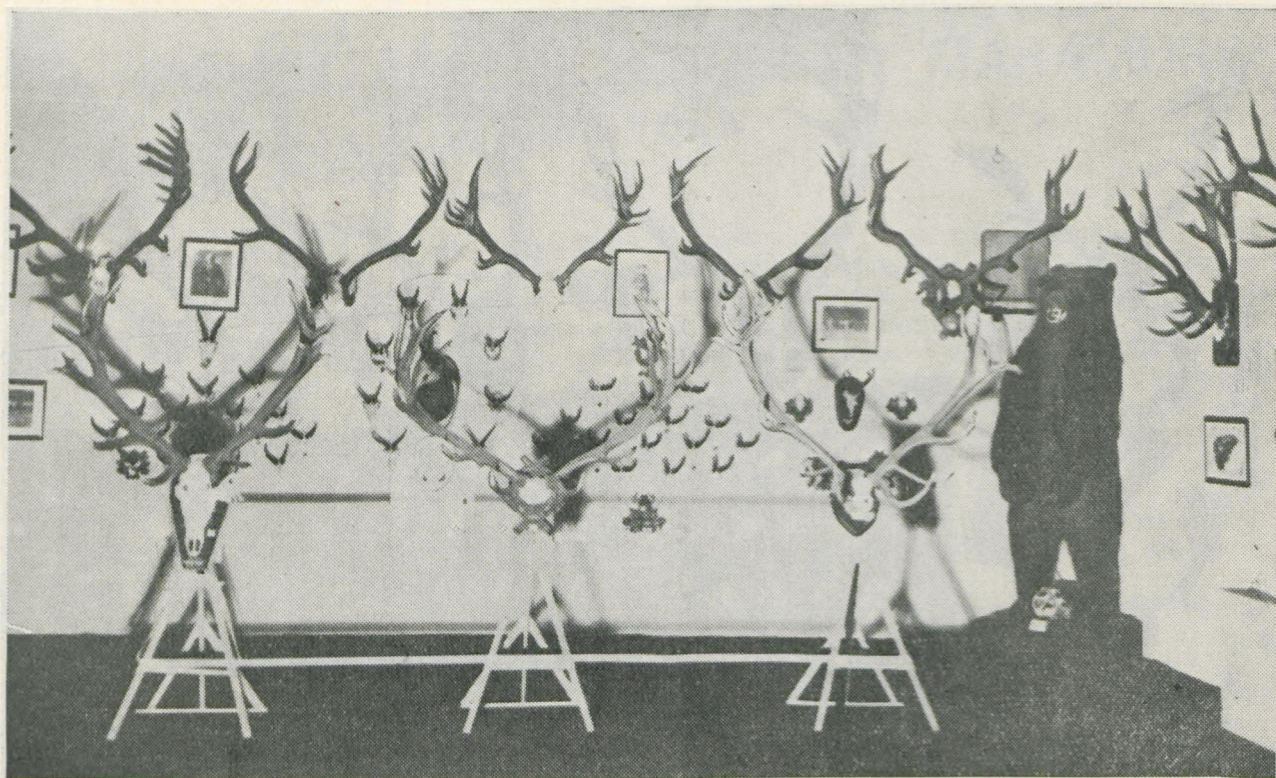
Rara *Cucuvea încălțată* (*Aegolius tengmalmi* t (Gm) este un mare distrugător al șoarecilor și insectelor, ca și *Ciuful pitic* (*Otus scops* sc. (L) care este foarte răspândit. Să mai amintim la sfârșit și de *Străgă* (*Tyto alba gutata* (Br), care se găsește în vechiul regat foarte rar — mai des în Transilvania. Se cuibărește în apropierea locuințelor omenești și este în orice caz bufnița care se spurcă cel mai greu la vreo pasăre. S'a observat spre ex. cum aceste pasări își alesese domiciliul într'un coteț de porumbei, trăind cu ei în cea mai perfectă armonie, și numai în cazuri extrem de rare, for-

țate de foame se atacau la puii de porumbei, cu toate că zilnic îi erau la dispoziție și încă din belșug. Inzestrată cu un instinct atât de puțin rapace, este evident că Străga nu poate fi considerată stricătoare pentru vânat, orcât s'ar înmulți.

Acum să privim bufnițele în totalitatea lor din punctul de vedere al stricăciunilor pe care le aduc vânatului mic.

Va trebui să admitem că în general ele sunt niște animale cât se poate de inofensive. Este drept că sunt 2 specii dintre ele (*Bubo bubo* b (L) și (*Strix uralensis* u Pall), care pot deveni periculoase pentru vânătoare; însă nici acestea nu trăesc exclusiv din vânat. Din contra, chiar ele repară parte din paguba făcută, prin distrugerea șoarecilor de toate neamurile și prin vânătoarea

Vom începe cu pasările răpitoare de zi, care prezintă cea mai mare suprafață de plutire, deci cu *Vulturii* (Vulturinae). Câte patru speciile existente sunt fără discuție pasări utile, hrănindu-se aproape numai cu stârvuri. Unul singur, cel mai nobil dintre ei, pe care nici n'ar trebui să-l amestecăm în grupa lor, *vulturul bărbos* (*gypectus barbatus* b (L), vânează și animale vii, neaparat extrem de rar. Trăind în regiunile muntoase întinse, paguba pe care ar face-o vânătoarei, ar fi omorârea iezilor de capră neagră, pe care nu-i atacă în felul celorlalte pasări răpitoare, ci prin lovituri puternice de aripi, îi constrânge să sară sau să cadă în prăpastie și apoi abia intră în posesia cadavrului lor. Numai nevoia însă îl determină s'o facă. Deasemenea nu-și alege anume victimele printre caprele negre

Cele mai frumoase coarne de Cerb din lume. Colț din expoziția internațională de vânătoare din Lipsca, (Sala Românie). Premiul I-u a fost obținut pentru coarnele din stânga, primul plan.

de ciori. Adăogând la aceasta și considerațiunea că *Bubo-bubo* b. (L) a ajuns foarte rar, vânătorul n'ar trebui să-l mai vâneze numai din pricina dragostei ce o poartă pentru natură. Deasemenea și cu *Strix uralensis* u. Pall despre care nu se poate spune că se găsește des. Sunt convins că dacă am condamna la moarte aceste 2 specii, din cauza pagubei pe care o aduce vânatului, urmărindu-le fără cruțare, am condamna în acelaș timp toate bufnițele. Bufnița cea mare, vânătorul n'o poate întâlni în fiecare zi, iar păcatele ciurezului cu coadă lungă, ar fi plătite de micul său frate nevinovat, Ciurezul de pădure, sau chiar de neamurile sale mai îndepărtate ciuful de câmp sau de pădure, pe care-i putem socoti ca cele mai folositoare pisici sburătoare — după cum le denușește Dr. Floericke. Pentru aceste motive cruțați bufnițele, deoarece nu produc în împrejurări normale, nici o stricăciune vânătoarei; care este paguba pe care o aduc în condițiuni anormale, o vom vedea la sfârșitul acestui articol.

Vom considera după acelaș criteriu ca la bufnițe, și pasările răpitoare de zi, din care Dombrowski citează 35 de specii care s'ar găsi în țara noastră.

ci atacă și câini sau vulpi. La toate acestea se adaugă faptul că această specie de vultur se găsește extrem de rar. Câte exemplare s'ar mai putea găsi în țara noastră din specia asta? Se pot număra cu siguranță. Pentru vânătorul la care dragostea de natură și pentru toate vietățile care-i dă splendoarea, este mai mare decât satisfacțiunea ce o resimte, privind trofeul prăfuit din peretele camerei sale, atunci când are rara fericire să întâlnească în masivele muntoase ale carpaților un vultur bărbos, nu poate îndoi degetul pe trăgaci. Trebuie să fie o priveliște înălțătoare, pe care a-și dori-o fiecărui vânător s'o trăiască nelăsându-mă pe mine la urmă.

Mai puțin, ba s'ar putea zice deloc nu se ocupă celorlalte 3 specii ale acestei grupe, de animalele vii.

Atât *vulturul pleșuv* (*Ægyptius manachus* (L) cât și *vulturul pleșuv roșu* (*gyps fulvus* f. Cm) alături de cel mai mic dintre ei *vulturul pleșuv alb* (*neopteron pere-nopterus* p (L) sunt foarte folositori prin faptul că mânăncă toate stârvurile.

La noi în țară nu sunt prea rari, în special în Dobrogea. Vânătorul ar trebui să-i lase în pace, ei nu-i

fac nici un rău, iar pe măsură ce cultura înaintază îi face traiul destul de anevoios.

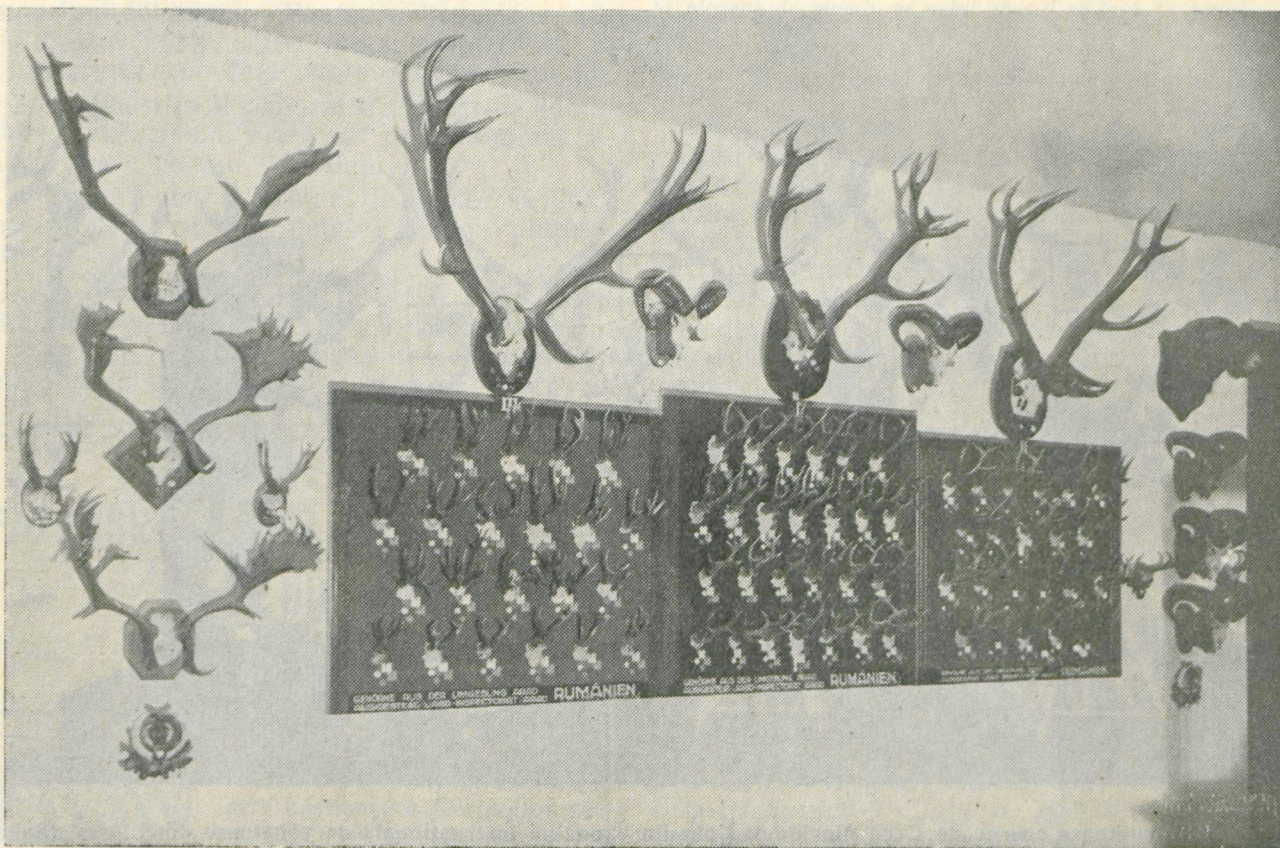
În grupa Aquilelor se mai găsesc câțiva reprezentanți, care sunt prigonitori asidui ai vânatului.

În primul plan trebuie așezată impozanta *Aquila de munte* (*Aquila chrisactos chr. (L)*), care este caracterizată printr'o putere mare, imperechiată cu un curaj extraordinar. Inzestrată dela natură cu arme redutabile poate face concurență serioasă vânătorului. După Dombrowski este o apariție comună Carpaților noștrii, în vreme ce la șes nu a fost văzută încă. Poate aduce fără îndoială pagube însemnate vânatului. Pentru a o urmări însă fără cruțare din pricina aceasta, găsesc că este cât se poate de nevânătorească și nici necesar. Ea este și rămâne regele aerului, simbolul forței și mândriei,

Acelaș lucru se poate spune și de fratele ei mai mare, *Aquila neagră mare* (*Aquila maculata Br.*) care se găsește în România foarte rar. Mai rar încă se găsește *Aquila de câmp* (*Aquila nipolensis orientalis Cab*) care este deasemenea foarte puțin stricătoare pentru vânat. Arată foarte puțină agresivitate și se ocupă mai de grabă cu cârțițe și popândăi, iar numai întâmplarea face să doboare vreun iepure la intervale rare. Numai din cauza rarității ei ar trebui să fie menajată.

Aquila șerpar (*circetus gallicus Gm.*) despre care amintim numai în trecut. Se găsește la noi destul de des și se hrănește după cum o arată numele ei, numai cu reptile. Vânatului nu-i strică.

Aquila pitică (*Hieraactus pennatus Gm.*) este o pasăre foarte rapace, care știe să sfășie pasărilor și în

Cele mai frumoase coarne de Căprioară din lume cu care România a câștigat recordul mondial la Expoziția din Lipsca.

cum nu mai putem întâlni altul. Care este vânătorul căruia să nu-i lipsească priveliștea acestei pasări din pădurile noastre?

Fratele ei care-i seamănă la mărime, este *Aquila imperială* (*Aquila heliaca h. Sav.*) și care pentru vânat este absolut inofensivă. Ea populează șesurile întinse ale Dobrogei și ale Basarabiei, rămânând și iernile mai dulci în meleagurile noastre. Hrana ei se compune din popândăi și cârțițe, astfel că este direct folositoare agriculturii. Felul ei greoi de a fi, nu-i permite să atace altfel de vânat. Dacă totuș reușește câteodată, nu poate fi vorba decât de vânat bolnav sau rănit de vânător. Dușmanul ei cel mai neîmpăcat este progresul culturii. Cu atât mai mult trebuie s-o menajeze vânătorul.

Aquila care se întâlnește foarte des la noi este *Aquila neagră mică*. (*Aquila pomarina p. Br.*) nu poate nici ea să fie dăunătoare vânătoarei, deoarece hrana principală a ei se compune din șoareci, popândăi, soboli, ba chiar șopârle și broaște. Ea nu este de loc dornică de luptă și nu vrea să aibă de-a face cu iepurii, cu atât mai puțin cu vânatul cu pene.

sbor, cauzând printre prepelițe și potârniche pagube destul de importante. La noi se găsește foarte des, în special prin zăvoae, unde-și alege pomii cei mai înalți ca observator. Este stricătoare pentru vânătoare. Vânătorul ar trebui să îngrijească pentru ca înmulțirea ei care este în creștere, să fie moderată.

Fratele său și mai rapace decât ea este *Hieraactus fasciatus* care fiind o raritate, ocrotirea ei se impune.

Din grupa vulturilor ar mai face parte *Vulturul pescar* (*Pandion haliaetus h (L)*) și *Aquila codalbă* (*Haliaetus albicilla L*). Primul nu poate fi luat în considerare ca stricător vânatului, hrana sa compunându-se exclusiv din pește, iar în afară de asta este foarte rar. *Aquila codalba*, cel mai mare dintre vulturii ce trăiesc la noi, nu a ajuns — slavă Domnului să fie prea rară — deși nici pe departe nu se mai găsește în cantitatea despre care vorbește Dombrowski în lucrarea sa apărută în 1912. În timpul cât scoate și crește puii este foarte periculoasă vânatului. Locul unde-și are cuibul, seamănă cu un abator. Printre vânatul de baltă își găsește în special victimele, însă nici potârnichele și ie-

purii nu-i iartă. Majoritatea hranei ei se compune însă din pești; deasemenea prinde popândăi și cârțițe, nu se dă în lături nici dela stârvuri. In regiunile unde nu se găsește prea des, ar trebui ca vânătorul să închidă un ochiu și s-o erte.

Ca stricător cu desăvârșire pentru vânătoare trebuie să socotesc Gaia. *Gaia roșie* (*Milvus milvus m. (L)*) care este un mosafir trecător în țara noastră, cu atât mai des însă se găsește *Gaia neagră* (*Milvus migrans m. Bodd*) a cărei hrană de predilecție o formează prepelițele și puii de potârniche. Dombrowski spune că la noi clocește această specie în cantități enorme, astfel în cât vânătoarea lor este indicată. Ea este ușor de deosebit chiar în sbor, de celelalte răpitoare aripate. Coada sa are forma cozii de rândunică pe care poate s'o recunoască chiar și cel mai neexperimentat.

Cu totul altfel stă chestiunea la surlife. Sub această

denumire cunoaștem 4 specii: *Surlifa* (*Buteo buteo b. (L)*), *Surlifa încălțată* (*Buteo lagopus l. (Brünn)*), *Surlifa mare* (*Buteo ferox f. (Gm.)*) și *Surlifa viespar* (*Perrius apivorus ap. (L)*).

Surlifa este în Transilvania o apariție foarte obișnuită, pe când în vechiul regat se găsește mult mai rar. Ea este absolut nestrucătoare, iar dacă din când în când mai ucide câte un iepure, atunci cu siguranță că iepurele acela a fost bolnav. Surlifa este o distrugătoare activă a șoarecilor și merită o crutare fără limită. Acelaș lucru și pentru Surlifa încălțată, care nu stă decât iarna în țară la noi. Surlifa mare este ceva mai răpitoare, însă nu este la noi decât în trecere și asta foarte rar. Surlifa viespar este cu totul inofensivă, hrânindu-se aproape numai cu insecte.

(Va urma)

LA VÂNĂTOARE DE CERBI IN MARAMUREȘ

— NUVELĂ —

de G. NEDICI

UPĂ CUM RÂNDUNICA întorcându-se primăvara de peste mări și țări, vine iarăși cu drag în vechea sa patrie, la cuibul în care s'a născut și a crescut; tot așa acum când vara se îngână cu toamna vin iarăș la voi, munți dragi ce vă topiți crestele vinete în adâncul apelor albastre ale zărilor și luciți cu sclipiri ce vrăjesc inimile în zori și în mă-

cum se abate peste codrii și câmpii o boare lină și văd cum toamna presară peste ele bruma argintie de dimineață, care le schimbă fața îmbrăcându-le în culori fermecătoare ce par scuturate de pe aripi de fluturi; aud vuetul codrilor, freamătul frunzelor și tânguiosul geamăt al ramurilor în adierea vântului de seară și parcă sunt aievea umplându-mi pieptul, aerul tare plin de miresme îmbătătoare de rășină... Iată dar pentru ce inima mea trudită lăncezește de dorul acelei liniști mărețe din singurătatea munților și a codrilor, unde gângurile cele mai negre și durerile cele mai mari,

reața lumină a soarelui în asfințit.

Vin din nou la voi, scumpi tovarăși, pentru-ca la sânul vostru, în singurătate, să uit trecutul plin de sbucium, dezdruncinare, de griji și de necazuri, să mai trăesc câteva clipe de adevărată viață și să-mi împăspățez puterile sufletului și ale trupului, pentru o nouă viață; deci vă zic; Bine v'am găsit frații mei iubiti!...

An de an, de câte ori bate ceasul acestei sfinte clipe a revederii, în truditul meu suflet se deșteaptă iarăș trecutul, iar în gând mi se perindă una după alta puținele clipe de nemărginită fericire, ce se desprind luminoase din noianul de patimi și de dureri, ca stelele într'o noapte fără lună.

Și iarăș îmi răsar în minte priveliști încântătoare, în mii de fețe scânteitoare de lumină, simt iarăș

și găsesc alinare, unde viața și moartea domnesc împreună și în armonie peste întreaga fire, unde totul se schimbă în uitare și alinare.

Abia aștept să-mi mai văd pe vechii și iubiiții mei prieteni: fagii uriași, brazilii înalți și falnici, stâncile bătrâne, măreța priveliște, la poalele cărora mănunchiurile întunecate de ferigă, aruncă pe pământ pete de umbră ce înfioară ca niște prevestiri rele, în tainica lumină a lunei.

Cerbi în luptă, piesă din Muzeul nostru de vânătoare.

A sosit și luna Septembrie, deșteptând iară în inimile vânătorilor, dorul de a vâna. Cu grabă îmi strâng armele de mult pregătite și pornesc, ca de atâtea ori, arzând de nerăbdare, spre munți și codrii, căutându-mi cărările știute de altădată.

Pe timpul acesta, când frunzișul verde al pădurei începe să-și schimbe fața în roșiatec și galben-

auriu, cerbul, falnicul crai al pădurilor, ascultă nepătrunsă chemare a firii, care-l îndeamnă cu glasuri neauzite pentru noi, să săvârșească Sf. taină a nunții. Il poți vedea atunci, purtându-și semeț în toate părțile mândra ceată a miresele aalese, falnic alai de nuntă, vrednic de așa domnesc mire, iar el le apără de atacul semenilor săi potrivnici, chiar cu prețul jertfirii.

Dar ceasul cel mare al minunatei liturghii sălbatice, este atunci când valea și muntele, codrul și toată zidirea mărețului templu al Dianei încep a vui și hăui de glasul muzelor, ce se lovește de orce stâncă, se întoarce, se amestecă într'un răget cumplit și necurmat, umplând de cutremur înfiorat întreaga fire, răsunând în zori de zi peste munți și văi până ce se pierde în depărtare.

Automobilul alunecă repede pe șosea delungul Vișeului ce curge spumegând printre stânci. Unde apa este mai lină, zăresc oglindindu-se în ea țărumul opus, cu pădurea și miile de floricele și ierburi ce se acată de colțurile stâncilor, aplecându și vârfurile spre luciul apei, ca și cum însetate, ar dori să soarbă o picătură care să le umezească și să le înviezeze. Ici colo în depărtare, se zărește prin brădetul verde, câte un fag cu trunchiul alb-cenușiu sau vreun stejar îmbătrânit cu frunzele îngălbenite, cărora soarele le mai trimite câteva raze în chip de bun rămas. Și în simfonia aceasta de culori, în câte-o poeniță sau pe vre-o cioplitură de stâncă cât lumea de bătrână, se ivește câte un punct roșu, care de departe abia se zărește, dar pe măsură ce ne apropiem de el se vede tot mai lămurit, până în cele din urmă se poate desluși bine. Este o tufă de soc ori de scoruș, ale căror fructe tomnatic, de culoare roșie, le îmbracă într'o haină de văpaie făcându-le să se desprindă din mijlocul vegetației ce le înconjoară.

Mașina înaintează cu repeziciune pe șoseaua șerpuitoare și netedă ca 'n palmă, ne apropiem de țintă. Se și zărește pe colțul unei stânci casa de vânătoare, lăcașul mult dorit, după care sufletul meu însetează. Mai avem câtva de mers pe drumul de pădure, pe care trebuie să-l facem încet, urcând la deal și iată-ne ajunși.

În fața casei de vânătoare mă așteaptă paznicii de vânat. După chipurile lor vesele și vioaie bănesc că mă așteaptă bucurii și că ei au să-mi dea vești plăcute, probabil că frumoșii mei cerbi au început mugetul. Nici nu mă dau bine jos și toți aleargă să-mi ureze bun venit și nici nu-mi dau răgaz să intru, ci care mai de care se grăbește să-mi

spună: ba că în cutare loc s'au auzit mugete puternice, ba că în altul s'a văzut un cerb falnic, cu mare alai de cerboaiice după dânsul și câte altele... Ca să le mulțumesc dorința ce au cu toții d'ami povesti minunile ce au văzut fiecare prin locurile ce au sub pază îi întreb: ei, acum la care din voi să merg mai întâi — chiar mâine dimineață — să văd și eu dacă e așa cum spuneți?

— La mine la Ștevioara, zice Gheno primul meu vânător, a început să mugească iarăș un cerb cu niște coarne așa de frumoase, cum nu am mai văzut vreodată. Cu ochii mei l'am văzut plimbându-se prin pădurea mare și pe valea Ștevioarei, avea un întreg harem de cerboaiice după el.

— „Dar eu nu cred ca acela să fie mai mare decât cel pe care l'am văzut eu, mugind pe locurile mele, zice Ioan, un vânător foarte priceput și care a învățat dela mine meșteșugul vânătorului.

În viața mea n'am mai auzit un boncănit așa de puternic; mugeau de răsunau munții și văile ca de un buciom de rășboiu din timpul lui Ștefan Vodă.

— „Bine, le răspund eu voios. Mai întâi voi merge la Gheno, apoi la Ioan. Mâine dimineață să vă înfățișați aici, ca să ne sfătuim și să hotărâm planul de vânătoare, căci îndată după prânz plecăm la Ștevioara.

A doua zi la ceasul hotărât aștepta în curte calul meu de vânătoare gata înșeuat și tot alaiul paznicilor și vânătorilor mei, toți pregătiți cu cele de trebuință, pentru o vânătoare în codrii; am dat semnalul de plecare și am pornit la drum.

Merserăm mai întâi pe șoseaua din valea șerpuitoare până la poteca ce duce la casa dela Ștevioara. Aci ne oprim o clipă, pornind din nou unul după altul și nu prea aproape, urcând poteci povârnite spre casa de vânătoare.

Calul meu deși vânjos, pășea încet, suflând atât de tare încât culca iarba în fine, am ajuns la casa de vânătoare.

De aci de sus, soarele deși merge spre asfințit și razele-i sunt mai palide, pare mult mai mândru și mai frumos. Lumina-i roșiatică se revarsă ca un val uriaș de foc peste coamele munților, iar în dosul lor se lasă peste valea pustie, o dără lungă de umbră șerpuitoare și ciudată.

Încetul cu încetul, se coboară tot mai mult spre orizont, lumina lui tot mai roșiatică slăbește, se schimbă într'o ceată fumurie, apoi se stinge, lăsând în urmă peste întreaga fire, o tainică melancolie.

(va urma)

COMUNICĂRI, PUBLICAȚIUNI ȘI INFORMAȚIUNI

Rezultatul concursului de tragere la Talere din ziua de 13 Iulie 1930 la Craiova

Duminecă, 13 crt., a avut loc la ștandul societății, după terenul D-lui Nicu Goetz, Agronom, dela bariera Severinului, concursul anual cu premii anunțate de mai înainte.

Au participat trăgătorii dela toate societățile de vânătoare din localitate și anume: „Camaradul“, „Cercul Vânătorilor“, „Diana“, „Sitarul“.

Juriul a fost compus din D-nii: G-ral Dr. August Vasilescu, Președintele Societății *Camaradul*; Profesor Aurel Mircea, Președintele societății *Diana*; Lt. Col. D.

Giormăneanu, Președintele Soc. *Sitarul* și D-l T. Herbert, care a înlocuit pe D-l T. Mărăscu Președintele Societății *Cercul Vânătorilor*, lipsă din localitate.

Din partea oficialităților vânătoarești au asistat, distinsul vânător. D-l Codin Crăsnaru, Inspectorul Regiunii I de Vânătoare și D-l N. Bădescu, Inspectorul de vânătoare al Județului Dolj, luând parte și la concurs.

Concursul a început la 8.40 a. m.

Timpul a fost cu totul nefavorabil, deoarece bătea un vânt foarte puternic, care influența foarte mult direcția talerelor, — totuși rezultatele au fost mai presus de așteptări și îndreptățesc pronosticuri pline de speranță, pentru viitor.

Faptul că acest concurs, primul în genul său la Cra-

iova; a întrunit trăgători dela toate societățile locale, ne îndreptățește să sperăm, că pe viitor va fi și mai animat și că vor participa și trăgători din alte părți.

Cei 16 concurenți au tras fiecare la 15 talere, în 3 reprize, schimbându-se direcția de aruncarea talerilor la fiecare repriză

La ora 11.30 a. m. concursul s'a terminat și s'a procedat la clasarea trăgătorilor.

Rezultatul a fost:

Premiul I. D-I N. Goetz dela Soc. „Sitarul“ cu 12|15.

Premiul II. C. Broetz dela Soc. „Cercul Vânătorilor“ cu 11|15.

Premiul III. D-I M. Săulescu dela Soc. „Cercul Vânătorilor“ cu 8|15.

Dacă ceilalți trăgători n'au putut obține rezultate mai bune, se datorește în mare parte și încărcării greșite a cartușelor. Aveam impresia câteodată, că ori cade pușca din mâna trăgătorului, ori trăgătorul va fi răsturnat. A fost o lecție, care sperăm că va servi pentru viitor.

În general s'a observat buna rânduială, disciplină și ținută corectă (cu o singură excepție) fapte care merită a fi menționate.

Pentru conducătorii Societății *Sitarul*, relativ tânără și cu totul lipsită de fonduri și de sprijin din afară, rezultatul va fi un stimulent în plus, pentru a-și da mai multă osteneală, ca pe viitor să poată săvârși mai mult și mai bine

Toate mulțumirile trebuiesc aduse atât D-lor Președinți dela celelalte societăți, cari au primit să formeze juriul, cât și oficialităților vânătorești, care n'au lipsit dela un eveniment petrecut pentru prima oară în Craiova.

Un răspuns pentru D-nul N. Marinescu.

Să fii asvârlit din Olimp, riști să-ți rupi un picior cel puțin — și asta după toate aparențele, este cam dezagreabil. Așadar nu voi putea răspunde satisfăcător articolului „România câștigă Recordul Mondial Vânătorească“, publicat în „Revista Vânătorilor“ No 8, pentruca zeii să nu se mânie. Totuș doresc să afirm D-lui Marinescu că nu este suficient ca o lege să fie bine elaborată pentru a-și avea efectul necesar, ci trebuie și aplicată. Vânătorii grupați în jurul Uniunii, au fost aceia care au luptat să-și apere patrimoniul lor, vânătoreșii, cu toată ardoarea, iar printre ei este implicit și președintele nostru de onoare. În materie de vânătoreșii, cred că nu se poate proceda la fel ca în istoria războaielor, unde fiecare luptă se leagă de numele generalului învingător; pentru simplul motiv că fiecare vânător izolat este general pe terenul său de vânătoreșii unde nu poate învinge decât dacă este adevărat vânător.

G. LEHRER

CONCURS PENTRU CAINI DE ARRET

Reuniunea Prăsititorilor de câini (R. R. P. C.) organizează pentru ziua de 12 Octomvrie a. c. un concurs de câini de arret pe teritoriul Societății de vânătoreșii «DIANA» din Bonțida, Jud. Cluj, pentru toate rasele și categoriile de câini de arret. Concursul începe precis la ora 8 dimineața și se termină neapărat în aceeași zi. Vulpi și pisici necesare pentru proba de agresivitate au fost achiziționate în număr suficient pentru orice număr de câini participanți. Arbitrii: Colonel Bozac Aurel, Președintele R. R. P. C., și D-I Ing. silv. C. Szabo, Beiuș, — eventual un al treilea arbitru din țară.

Se va ține: *Concursul pentru câini juniori*: admiși la acest concurs sunt toți câinii născuți în cursul anului 1929.

Concursul pentru câini de prăsilă: pentru toți câinii născuți înainte de anul 1929, cari nu au trecut examenul pentru utilitatea multiplă.

Concursul pentru vânătoreșii de câmp: pentru toți câinii participanți, anunțați pentru acest concurs.

Taxa de participare: 500 Lei de câinele I, iar pentru orice câine în plus anunțat de același conducător 250 Lei.

D-nii participanți cari nu sunt membrii ai R. R. P. C. până la acea dată, sunt ținuți a plăti taxele întregite.

Taxele de participare se vor trimite cel mai târziu până la data de 5 Oct. 1930, pe adresa: «Banca Invățătorilor S. A.», Cluj, Piața Ștefan cel Mare cu mențiunea: «Concurs canin».

De găzduirea participanților se îngrijește biuroul Central al Reuniunii unde sunt a se cere și alte informațiuni.

Participarea ca spectatori al ori cărui membru al U. G. V. R. și R. R. P. C. este liberă de orice taxe.

În ziua concursului D-nii participanți la concurs sunt musafirii Soc. de vânătoreșii «DIANA» din Bonțida.

Fiecare participant va avea asupra sa la prezentarea pe teren: Permisul de vânătoreșii, armă cu alicie și cartușe pentru potârnică, iepuri și rațe.

Înainte de începerea concursului se va face și o arbitrară a exteriorului câinilor anunțați pentru concurs.

La sfârșitul concursului se vor distribui pentru câinii premiați diferite premii în numerar (2.500, 1.500 și 1.000 Lei), precum și diferite obiecte de valoare ca premii de onoare.

PIAȚA CANINĂ

La R. R. P. C. — Cluj, — C. Victoriei 27, sunt anunțați pentru vânzare următorii câini cu pedigree:

Cățea setteră trei ani, albă cu urechi galbene, complect dressată pentru concurs de utilitate multiplă, chetă la trap, ab proprietar Lei 25.000.

Dela aceeaș cățea un cuib 2,2 de trei luni, ab proprietar, bucată Lei 3.500.

Cățea setteră trei ani, blue-belton, nedressată, ab proprietar, Lei 6.000.

Pointer, câine, maron cu plastron alb, dressat pt. vânătoreșii la câmp, Lei 15.000.

Pointeră, perfect dressată pentru examen de utilitate multiplă, chetă galopp, culoare bell-voir bell-ton (alb stropit cu galben), de statură mică, (varietatea Naso), importată, premiată, Lei 30.000.

Pointeră dressată la vânătoreșii de câmp, cu tenul posterior nițel defectuos, Lei 8.000.

Pointeri, câini, un an, alb cu galben și alb cu maron, bucată Lei 9.000.

Prenotări pentru cățea pointeri, culoare galbenă cu plastron alb, se pot face la R. R. P. C. anticipându-se 50% din preț, a Lei 2.000.

Cățea Griffon, — prenotări, — mama stă încă în Germania unde va fi montată cu cel mai bun câine de-acolo în prezent prenotări a Lei 6.000.

2 Cățele brac german, dressate la câmp, de 5 ani, a Lei 9.000.

Câine brac german sărmos, importat, 2 ani, dressaj de cameră, Lei 8.000.

Câine brac păr scurt, 9 luni, alb cu maron, nedressat, Lei 4.000.

Trei cuiburi de braci păr scurt, dela 2 luni în sus, a Lei 1.500—3.000.

Una pereche Foxterrieri sărmoși, dressați și premiați, Lei 12.000.

Una cățea Shottish-Terrier, 1 an. Lei 5.000.

Prenotări pentru un cuib Shottish-Terrier și spanioli (epagneules), părinți importați, a Lei 3,5—4.000.

Cățea foxterrieri și copoi bursucari, de ambele genuri și varietăți de păr, a Lei 1,500—2,500.

Câini și cățele foxterrieri de diferite vârste în ambele varietăți de păr, precum și câinii de mai sus, se pot procura prin: REUNIUNEA R. a PRĂSITORILOR de CAINI, — Cluj, Calea Victoriei Nr. 27, et. II.

Tot aci se dau ori-ce informațiuni în materie de chinotehnică și chinologie. A se anexa totdeauna mărci pentru răspuns.

Din rase de lux sunt pentru vânzare: Pinci mătăsoș de Malta, cățea, premiată, — buldog francez importat, etc.

PUBLICAȚIUNI

Minist. Domeniilor
Dir. Vânătoreșii

N O T A

Intervenindu-se la Comandamentul Jandarmeriei Rurale să se dea ordine severe organelor în subordine să execute un control

riguros asupra persoanelor ce vânează, cercetând dacă au sau nu permisele de vânatoare, Comandamentul ne face cunoscut că a dat ordinul circular general No. 24, punctul 6 din 2 Iulie 1930.

Spre a se putea controla cum jandarmii execută acest ordin, *D-nii vânători sunt rugați cu insistență să ne semnaleze dacă întâlnind jandarmi li s'au cerut permisele de vânatoare, în caz contrariu arătându-ne de e posibil, numele jandarmului și postul, pre a se putea interveni pentru pedepsirea lui.*

— x —

Primăria Comunei Apatcu
Județul Arad
No. 684/1930

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința publică, că în ziua de 15 Septembrie 1930 la orele 9 se va ține licitație publică în localul Primăriei Apatcu pentru arendarea terenului de vânat pe timp de 6 ani.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 88—112 din legea contabilității publice, cu oferte închise, pe lângă depunerea garanției de 10%.

Apatcu, la 8 August 1930.

Primăria.

— x —

Primăria Comunei Berini
Jud. Timiș-Torontal
No. 67/1930

PUBLICAȚIUNE

Pentru arendarea dreptului de vânat din comuna Berini pe timp de 5 ani dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1935 se publică licitație pe ziua de 4 Octombrie 1930 ora 10 a. m.

Licitatorii să se prezinte cu autorizațiunea de licitație și 10% vadiu.

Informațiunile necesare la notariatul Berini.
Berini, la 20 August 1930.

Primăria.

— x —

Primăria Comunei Cerna
Jud. Timiș-Torontal
No. 66/1930

PUBLICAȚIUNE

Pentru arendarea dreptului de vânat din comuna Cerna pe timp de 6 ani dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1936 se publică licitație pe ziua de 30 Septembrie 1930 la ora 10 a. m.

Licitatorii sunt obligați a prezenta permisiile de licitație și 10% vadiu. Orice lămuriri se dau la Notariatul din Berini.

Cerna, la 17 August 1930.

Primăria.

— x —

Primăria Comunei Peteni
Jud. Trei-Scaune
No. 331/1930

PUBLICAȚIUNE

În ziua de 16 Septembrie ora 16 se va da în arendă dreptul de vânat al primăriei satului Peteni județul Trei-Scaune pe timp de 6 ani.

Primăria.

— x —

Primăria Comunei Răcășdia
Județul Caraș
No. 1083/1930

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință că dreptul de vânat al comunei Răcășdia se vinde la licitație publică în ziua de 27 Sept. ora 9 la primăria comunală pe 6 ani cu începere dela 1 Oct. 1930.

Condițiunile se pot vedea la primăria comunală.

Răcășdia, la 10 August 1930.

Primăria.

— x —

Primăria Comunei Sânmihaiul-român
Județul Timiș-Torontal
No. 700/1930

PUBLICAȚIUNE

În baza hotărârei consiliului comunal, Primăria comunei Sânmihaiul-român, jud. Timiș-Torontal aduce la cunoștința gene-

rală, că dreptul de vânat după terenurile expropriate ale comunei cu o suprafață de cca. 3000 jugh. cad. se va vinde în arendă prin licitație publică pe timp de 3 ani cu începere dela 1 Iulie 1930 până la 30 Iunie 1933.

Licitatiunea va fi orală și se va ține în ziua de 27 Septembrie 1930 ora 9 la primăria Sânmihaiul-român cu prețul de strigare 3000 lei, cu garanția de 10%.

Condițiunile se pot vedea la oficiul primăriei între orele oficiale.

Sânmihaiul-român, la 2 August 1930.

Primăria.

— x —

Notariatul Sălsig
Județul Sălaj
No. 363/1930

PUBLICAȚIUNE

Teritoriul de vânat proprietatea comunelor de mai jos, se arendează prin licitație publică dela 1 Februarie 1931 până la 1 Februarie 1937, în baza art. 8—9 din Legea vânătorei, prin condițiunile prescise în acea lege; fixându-se termen la primărie la orele 15 în fiecare comună;

Sălsig la 1 Dec. 1930

Gărdani „ 2 „ 1930

Mănău „ 3 „ 1930

În cazul de nereușită conform art. 12 din lege se va fixa termen nou:

Sălsig la 16 Dec. 1930

Gărdani „ 17 „ 1930

Mănău „ 18 „ 1930

Condițiunile de licitație se pot vedea la notariat,
Sălsig, la 25 Iunie 1930.

Notariatul.

— x —

Primăria Comunei Vânători
Județul Arad
No. 882/1930

PUBLICAȚIUNE

Se publică, spre cunoștință generală, că teritoriul de vânat al comunei Vânători, constând din vânat mic, la șes de circa 3800 iugăre cadastrale, se va da în arendă prin licitație publică pe o perioadă de șase ani începând dela 1 Octombrie 1930 până la 30 Septembrie 1936.

Licitatiunea va avea loc în ziua de 20 Septembrie 1930 la orele 10 a. m. în sala de ședință a primăriei.

Prețul de strigare este de Lei 4000 anual.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contab. publice și pot concura numai aceia, cari posedă autorizația prevăzută de art. 13 din legea vânătului.

Vânători, la 2 August 1930.

Primăria.

MICA PUBLICITATE

CONDUCTOR silvic diplomat și specialist în chematul cerbilor cu scoica de Triton și cornul de bou după metoda Contelui de Münster. Oferă serviciile sale ca vânător-șef la teritoriul de munte. Practică de 16 ani în lucrări, silvice și de vânatoare, referințe de primul ordin. Iuliu Șandor, vânător-șef, Comuna Bicșadul-Oltului, jud. Trei-Scaune.

DE VÂNZARE 3 copoi Românești dresați vânat mare etate 2—4 ani și 3 căței copoi etate 3 luni. Adresa: I. Buliga, Sinaia.

VÂND diferite arme bună stare. Rizescu G., Craiova, Pavilionul C. F. R. (3)

Orice publicație trebuie să ne sosească cel puțin până la 15 ale lunii, pentru a putea apare în numărul lunii viitoare al Revistei. Nu se înapoiază nici un fel de manuscris. Publicațiile oficiale se plătesc cu anticipație, socotite cu 3 lei cuvântul.

CHRISTOPH FUNK

FABRICĂ DE ARME CU RENAME VECHI, FONDATĂ 1835
CUTIA POȘTALĂ 111, SUHL GERMANIA

IN DEPOZIT ARME DE VANĂTOARE
ȘI DE SPORT DE PRIMA CALITATE CA:

DRILLINGURI IN PATRU MODELE DIFERITE
CU ȘI FĂRĂ ARMARE SEPARATĂ A
: : : : : : : : GLONȚULUI : : : : : : : :

ARME SISTEM BOCK CONSTRUCTIILE
CELE MAI NOI CU PERCUȚIUNE CENTRALĂ
CARABINE PENTRU TIRUL CU INCĂRCĂTURI
DE MARE VITEZĂ CU REPETIȚIE SAU CU
: : : : : : : : UN SINGUR FOC : : : : : : : :

MONTAJE DE LUNETE FĂRĂ A FI FIXATE
PE ȘINA ARMEI, AVÂND DECI CAMPUL DE
: : : : : : : : OCHIRE LIBER : : : : : : : :

PROECTILE CU CĂMAȘE DE ARAMĂ,
MODEL FUNK ÎN CALIBRELE 7, 8, 9³, 11 ^m/m

SE CONSTRUEȘTE DUPĂ CERERI SPECIALE.
CEREȚI BROȘURA ȘI LISTA DE PREȚURI.

Fasani Ungurești

GALGA

Ferma de

f a s a n i

u n g u r e ș t i

TURA (Jud. Pest) Ungaria
a aristocratului baron Victor Schosberger

Crescătorul John Butter

expediază din rasă pură și de prima clasă material de crescătorie: *P. mongolicus*, *P. torquatus*, *P. versicolor*, *P. colchicus*, *P. formosanus*

OUĂ DE FASANI

PUI DE O ZI

FASANI DE PRĂSILA

FASANI DE VÂNĂTOARE
(prin încrucișare)

LISTA DE PREȚURI LA CERERE

Transporturile se fac în ordinea primirii comenzilor. — Fasani de vânatoare pentru reîmprospătarea sângelui se primesc imediat.

20

Armurieri, Negustori și Importatori de arme en gros

Cereți noul Catalog Ilustrat No. 20, editat în limba franceză, engleză și germană, dela firma D. Demarteau-Farstré-Herstaliez-Liège (Belgia)

40

ZWERGDACKERL

BASEȚI PITICI, ROȘCAȚI

ETATE 3 LUNI,

DIN PĂRINȚI

PREMIAT VAND.

ȘTEFAN MIHAILEANU 35

BUCUREȘTI

38

SE CAUTA

Pentru studii, **VEVERIȚE** sănătoase, oferindu-se 50 lei bucata

A se adresa d-lui R. I. Călinescu,
laboratorul zoologic,

București Strada Academiei, No. 14

10

De Vânzare

Un Drilling splendid având 2 fevi de glonț cal. 10,2 și una lissă cal. 16. Fabricație germană, oțel Krupp, închizător Greener, ținut în perfectă stare, trei trăgace Se poate vedea la „Uniune“ în fiecare după masă.

38

DE VANZARE

O ARMĂ DE VÂNĂTOARE

Specială pentru tirul de porumbei, sist. „Purdey”. Arma are cocoașe și este în perfectă stare, ca nouă.

A se adresa la „Uniune“

Din nici o Bibliotecă

să nu lipsească

Ocotirea Vânătorului mic.
Hrana vânatului în timpul ernei.
Distrugerea Răpituarelor
prin otravă

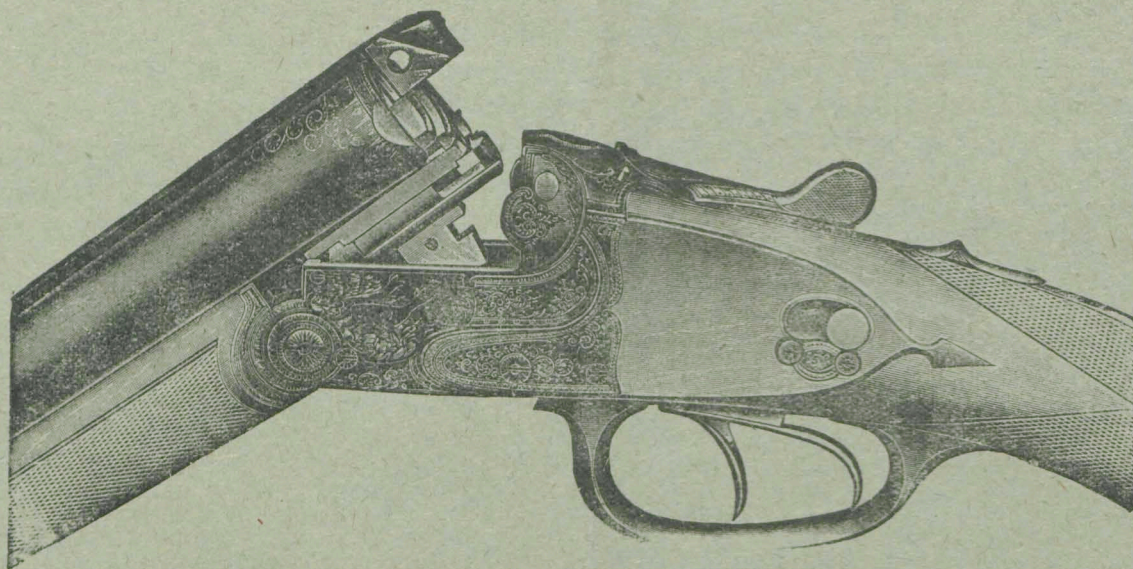
de Gh. NEDICI

36

C. A. FUNK & Co. SUHL (Germania)

FABRICĂ DE ARME

FIRMĂ REPUTATĂ PENTRU ARMELE SALE DE PRIMUL RANG ȘI DE MARE PRECIZIE

Construește orice armă de vânătoare și de sport, dela cea mai simplă până la cea mai elegantă. Execuție conștiincioasă și promptă. Tir de mare precizie și cu maximum de randament, dovedit cu certificatul oficial al standurilor de încercare, care întovărășește fiecare armă.

SPECIALITĂȚI:

Sistem Anson & Deeley: Arme de alice cu două țevi, sau cu una de alice și alta de glonț și expressuri în toate calibrele, cu sau fără ejector.

Sistem Anson & Deeley: Drillinguri, drillinguri-expressuri, etc. pentru cele mai puternice încărcături, în toate calibrele, cu sau fără armare separată a țevei de glonț și ejector.

Sistem Anson & Deeley: Arme sistem Bock (cu țevile suprapuse), în toate calibrele, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten).

Sistem Anson & Deeley: Arme pentru tirul de porumbei sistem Bock (țevi suprapuse), atât pentru vânătoare, cât și pentru tir la talere, având maximum de randament posibil, cu zăvor Greener simplu sau dublu (Kersten), cu sau fără ejector.

TOATE TIPURILE DE ARME SE POT EXECUTA ȘI CU COCOAȘE

Arme de glonț de mare precizie sistem Block

pentru toate calibrele și cele mai puternice încărcături, având avantajul de a fi extrem de ușoare și foarte elegante, admirabile pentru orice gen de vânat. Soliditate extremă, dela cea mai simplă armă la cea mai rafinată execuție

LA COMENZI SE POATE ȚINE SEAMĂ DE ORICE DORINȚĂ SPECIALĂ

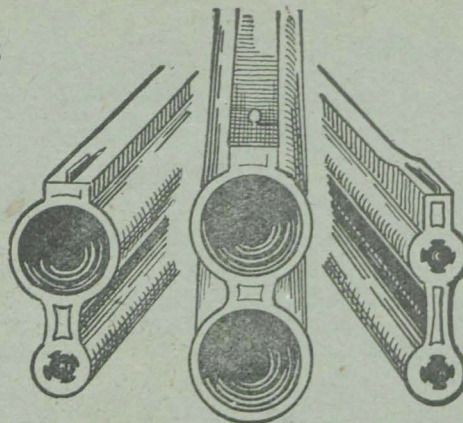
Modele ale acestei case, precum și cataloage și prospecte în patru limbi, se găsesc la „UNIUNE“

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

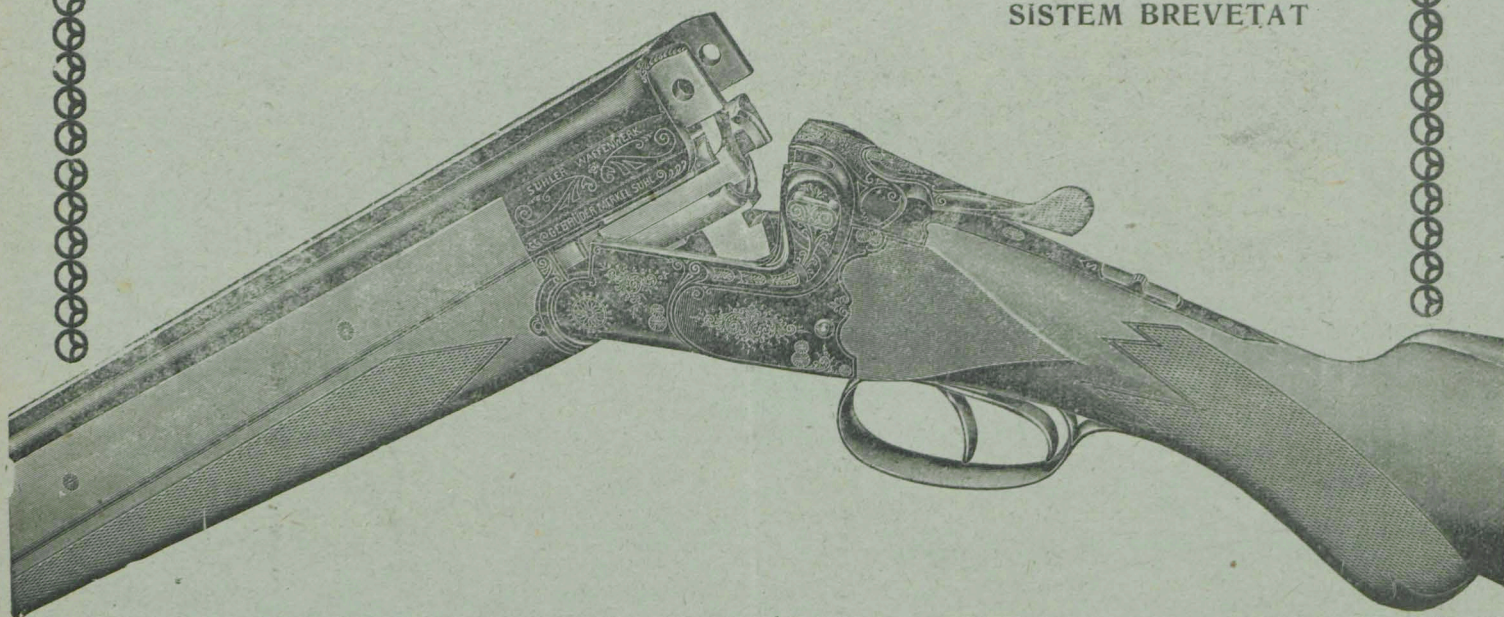

FONDATA IN 1893

Gebrüder Merkel
Gendehre

SISTEM BREVETAT

Arma viitorului pentru vânătoare și tip sportiv

Marile succese practice obținute cu armele noastre cu țevi suprapuse, dovedesc marile avantaje ale acestor arme sistem Bock:

- 1) Câmp de ochire complet liber, fără reflexe laterale;
- 2) Percutare infailibilă a capselor (Sistem brevetat);
- 3) Inchizător de o putere de rezistență unică;
- 4) Tir de mare precizie, mai ales pentru distanțe mari, din cauza stabilității și a zăvoririi perfect simetrice a țevelor;
- 5) Tragere rapidă și precisă, datorită balansării și maniabilității impecabile a acestui model.

Fabricația acestor arme cu țevi suprapuse este specialitatea noastră. Indelungata noastră experiență și instalațiunile moderne cu totul perfecționate ale casei noastre, ne garantează exclusivitatea fabricației acestui sistem, pe care-l construim în următoarele modele:

Arme de alice cu două țevi, sistem Bock (2 țevi de alice suprapuse).

Arme expres cu două țevi, „ „ (2 țevi de glonț suprapuse).

Arme fixe cu două țevi, „ „ (1 țevă de alice și una de glonț, suprapuse).

Aceste modele le putem construi și cu două sau mai multe rânduri de țevi. De pildă o armă de alice sistem Bock, cu un rând de țevi expres și alt rând de țevi mixte. Cele mai fine arme de vânătoare cari se construiesc astăzi, sunt arme sistem Bock. Cu o astfel de armă, atât vânătorul cât și trăgătorul de porumbei, este echipat pentru orice gen de tir și pentru toată viața. Tot odată mai recomandăm cunoscutele noastre arme DRILLING, reputeate prin soliditatea lor, precum și ELEGANTELE NOASTRE ARME DE ALICE, cari pot rivaliza cu cele mai fine arme engleze.

FABRICA DE ARME

WAFFENFABRIK GEBRÜDER MERKEL, SUHL

(GERMANIA)

REPREZENTANTĂ IN ROMÂNIA PRIN „UNIUNE”

6

Nu cumpărați nici o armă, înainte de a vizita expoziția Uniunii

REVISTA VÂNĂTORILOR

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI GENERALE A VANĂTORILOR DIN ROMANIA

TELEFON 313/47

Redactată de cei mai de seamă tehnicieni și specialiști în materie de vânatoare din țară, publică: articole cu subiecte pur vânătorești din interes general, privind protecția și înmulțirea vânatului, educația vânătorească, tehnica armelor, chestiunile juridice privitoare la legea vânatului, dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătorei, lista contraveniențelor la legea de vânatoare, dări de seamă a societăților de vânatoare afiliate, precum și orice gen de literatură cu subiecte de vânatoare.

ABONAMENTUL ANUAL: 300 LEI
PENTRU SOCIETĂȚILE AFILIATE 400 LEI
COSTUL STEMEI LEI 200

ANUNȚURI COMERCIALE
1 PAGINĂ 500 LEI LUNAR

$\frac{1}{2}$ " 250 " "

$\frac{1}{4}$ " 125 " "

MICA PUBLICITATE 1 Leu cuvântul

ABONAMENTUL LA
„REVISTA VÂNĂTORILOR“
ESTE OBLIGATORIU PENTRU TOȚI
MEMBRII UNIUNEI (Art. 6 din Statute)

„Revista VÂNĂTORILOR“
este unicul mijloc de comunicare al
tuturor vânătorilor din toată țara, care
au să-și spună ceva. De aceea, dacă
aveți ceva de cumpărat, de vândut, de
schimbat, sau de pus vreo întrebare
tehnică vânătorească, adresați-vă
„Revistei VÂNĂTORILOR“.
Numai aci puteți fi siguri că veți
găsi pe aceia cărora vă adresați.

LA ORICE CORESPONDENȚĂ ATA-
ȘAȚI MĂRCILE PENTRU RĂSPUNS.

Administrația revistei expediind regulat fiecare număr tuturor abonaților, orice vină de neprimire cade exclusiv în seama poștei, căreia trebuie adresate în scris toate reclamațiile.

La 1 Ianuarie, ale fiecărui an, revista se trimite contra ramburs.

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGETI-VĂ IMPREJURUL „UNIUNEI“

PREȚUL UNUI EXEMPLAR 20 LEI
PREȚUL UNUI NUMĂR VECHI 25 LEI